

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
60

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 178

Περί κυρώσεως Κανονισμού Πειθαρχίας τής 'Ελληνικής 'Αεροπορίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

"Εχοντας υπ' όψει τὰς διατάξεις τῶν :

α) "Αρθρου 5 παρ. 11 τοῦ Ν.Δ. 58/68 (περὶ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς 'Αμύνης καὶ τῶν ὀργάνων τῆς 'Ανωτάτης Διοικήσεως), ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 395/69.

β) Τὴν ἀπὸ 8.12.1976 πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἑνόπλων Δυνάμεων.

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Φ. 560/000/432468/31.12.1976 ἀπόφασιν Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀπερὶ ἐκδόσεως τοῦ Κανονισμοῦ Πειθαρχίας τῆς 'Ελληνικῆς Ἀεροπορίας.

δ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 23/1977 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν :

"Αρθρον μόνον.

Κυροῦμεν τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐκδοθέντα Κανονισμὸν Πειθαρχίας τῆς 'Ελληνικῆς Ἀεροπορίας ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶς :

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

5ον ΕΠΙΤΕΛΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ/Ι
Φ. 560/000/432468

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

«Περί ἐκδόσεως Κανονισμοῦ Πειθαρχίας τῆς 'Ελληνικῆς Ἀεροπορίας».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ Α'

ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

"Αρθρον 1.

Περί Πειθαρχίας ἐν γένει.

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ

1. Πειθαρχία καλεῖται ἡ ὑπακοή τοῦ κατωτέρου πρὸς πάντα ἀνώτερόν του, εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Στρατιωτικῶν Νόμων, τῶν Κανονισμῶν, τῶν διαταγῶν καὶ τῶν ἐν γένει διατάξεων τῆς Ὑπηρεσίας.

2. Ἡ πειθαρχία ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν ἠθικὴν δυνάμιν τῆς Ἀεροπορίας, καθορίζει τὴν ὑποταγὴν καὶ διέπει τὴν ἄσκησιν τῆς ἐξουσίας.

Ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαντα, ἄνευ διακρίσεως βαθμοῦ ἢ θέσεως καὶ προσδιορίζει τὸ καθήκον ἐκάστου.

3. Ἡ πειθαρχία εὐδόκως συντρίβει τὴν προσωπικότητα, οὔτε καταργεῖ τὴν πρωτοβουλίαν, ἀλλὰ δημιουργεῖ ἁρμονικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀτόμων, συντονίζουσα τὰς προσπάθειάς πρὸς ἐπίτευξιν ἐνὸς κοινοῦ σκοποῦ.

4. Ἡ πειθαρχία εἶναι ἐνσυνείδητος μὲν ὅταν πηγάζῃ ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς αἰτιμικῆς τιμῆς. ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἠθικῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινοῦ ἔργου καὶ τοῦ κοινοῦ σκοποῦ καὶ ἀπὸ τὴν σύνδεσιν τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερον διὰ δεσμῶν σεβασμοῦ καὶ ἐμπιστοσύνης, ἐπιβαλλομένη δὲ ὅταν πηγάζῃ ἀπὸ τὸν φόβον τῶν ποινῶν ἢ τὴν προσδοκίαν ἀμοιβῶν.

ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ

5. Ἡ πειθαρχία ἐπιβάλλει ἀμοιβαίαν καθήκοντα εἰς τοὺς κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους, ἔστω καὶ ἂν ἀνήκουν εἰς διαφόρους Μονάδας ἢ εἰς διαφόρους Κλάδους Ἑνόπλων Δυνάμεων καὶ δὲν ἔχουν διοικητικὴν ἐξάρτησιν μεταξὺ τῶν.

6. Ὁ ἀνώτερος πρέπει ν' ἀποτελῇ παράδειγμα πρὸς μίμησιν διὰ τὸν κατώτερον. Ὁφείλει νὰ τιμᾷ τὸν κατώτερον καὶ νὰ φέρεται πρὸς τοῦτον ἀξιοπρεπῶς, ἀποφεύγων τὴν στενὴν οἰκειότητα καὶ τὴν αὐστηρὰν στείραν σοβαρότητα. Πᾶς τρόπος κατακρηνητικῆς, πᾶς λόγος, ἢ σχῆμα ὑβριστικὸν καὶ γενικῶς πᾶσα ἐνέργεια προσβάλλουσα τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν τοῦ κατωτέρου ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

7. Ὁ ἀνώτερος δὲν δύναται νὰ διδῇ διαταγὰς ἢ ὁδηγίας εἰς κατώτερον μὴ ὑπαγόμενον ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του, εἰμὴ μόνον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν κανόνων τῆς πειθαρχίας.

8. Ὁ Κυβερνήτης ἀεροσκάφους, ὢν ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἀεροσκάφους, ἔχει ὡς ἐκ τοῦ λόγου τούτου, ἐξουσίαν ἐπὶ παντὸς προσώπου, ἐπιβαίνοντος τοῦ ἀεροσκάφους, ὅφ' οἰκονομήσῃ ἰδιότῃ καὶ βαθμὸν.

9. Ὁ κατώτερος ὀφείλει νὰ σέβεται τὸν ἀνώτερόν του καὶ νὰ ὑπακούῃ καὶ ἐκτελῇ τὰ διατασσόμενα ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιλογίας δισταγμοῦ ἢ γοργυσμοῦ. Ὑπακούσαι, δύναται νὰ παραπνευθῇ ἐὰν νομίσῃ ἑαυτὸν ὡπεισθῆναι ἀδικηθέντα ἢ θιγέντα ἐκ τῆς δοθείσης αὐτῷ διαταγῆς.

"Αρθρον 2.

Καθήκοντα καὶ εὐθύναι Διοικητῶν καὶ ὑφισταμένων.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Πᾶς στρατιωτικὸς ἀνήκει εἰς μίαν Μονάδα ἢ Ἐπιτελεῖον ἐνθα ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην μιᾶς ἀποστολῆς. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ὑφιστάμενος ἐνὸς διοικητοῦ. Διοικητὴς καὶ ὑφιστάμενος ἔχουν εἰδικὰς εὐθύνας καὶ καθήκοντα.

2. Διὰ τούς ὀπίστας γενικῶς καθὼς καὶ διὰ τούς Ἀξιωματικούς καὶ Ἀνθυποαπιστάς τῶν Μονάδων, Διοικητῆς εἶναι ὁ Διοικητὴς τῆς Μονάδος τῶν. Διὰ τούς Ἀξιωματικούς καὶ Ἀνθυποαπιστάς τοὺς ἀνήκοντας εἰς Ἐπιτελεῖα, διοικητῆς εἶναι ὁ προϊστάμενος, ὁ συντάσσων τὰς ἐκθέσεις ἱκανότητος τῶν.

3. Τὰ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερόμενα καθήκοντα καὶ εὐθύναι τοῦ διοικητοῦ, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πειθαρχίαν, ἔχουν ἐφαρμογὴν διὰ τὸν διοικητὴν οἰουδήποτε κλιμακίου τῆς Διοικήσεως.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ

4. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς παντὸς διοικητοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐνσυνειδήτου πειθαρχίας, ἡ ὁποία συναπάζεται τὴν αὐτοπροαίρετον προθυμίαν ὑπακοῆς. Ὅφειλει, ὅθεν, νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως καλλιεργήσῃ καὶ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ὑφισταμένους τοῦ τὰς ιδιότητος ἐκείνας ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζει ἡ ἐνσυνειδήτου πειθαρχία (Ἄρθρον 1, παράγραφος 4).

5. Ἡ ἐξουσία ἡ ὁποία παρέχεται εἰς τὸν διοικητὴν, τοῦ ἐπιβάλλει τὸ καθήκον νὰ λαμβάνῃ ἀποφάσεις καὶ νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων του. Ὁ διοικητὴς ἐκφράζει τὰς ἀποφάσεις διὰ διαταγῶν.

Αἱ διαταγαὶ του πρέπει νὰ εἶναι σαφεῖς καὶ ὀριστικαί.

Ὅφειλει πάντοτε νὰ διατάσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθήκοντος, τῶν ὅρων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ δικαίου.

6. Ὁ διοικητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας δίδει, διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των, καθὼς καὶ διὰ τὰς συνεπείας των.

Ὅταν ἀναθέτῃ εἰς ἓνα τῶν ὑφισταμένων του νὰ ἐνεργῇ ἄντ' αὐτοῦ, ἡ εὐθύνη του παραμένει ἀκεραία. Καλύπτει τὰς πράξεις τῶν ὑφισταμένων του τὰς ἐκτελουμένας κανονικῶς εἰς τὸ πλαίσιον τῶν καθηκόντων των.

7. Ὁ διοικητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ ἀπαίτῃ τὴν ὑπακοὴν τῶν ὑφισταμένων του. Ἐν τούτοις δὲν δύναται νὰ διατάσῃ αὐτοὺς νὰ προβαίνουν εἰς πράξεις τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις θὰ συνεπήγατο τὴν ποινικὴν εὐθύνην των.

8. Δὲν δύναται νὰ ἐπιταυχθῇ πλήρης ὑπακοὴ εἰμὴ μόνον ἐὰν ὁ διοικητὴς ἀσκήσῃ τὴν ἐξουσίαν μετ' εὐθύνης, δικαιοσύνης καὶ συνέπειαν.

Ὁ διοικητὴς προσπαθεῖ νὰ πείθῃ καὶ συγχρόνως νὰ ἐπιβάλλεται.

Ἐν τῷ μέτρῳ καθ' ὃ ἐπιτρέπει ἡ τήρησις τοῦ ἀπορρήτου, ἐνημερώνει τοὺς ὑφισταμένους του περὶ τῶν προθέσεων του καὶ τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ, προσανατολίζει τὴν πρωτοβουλίαν των καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν των εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ κοινῶν ἔργου.

9. Ὁ διοικητὴς διαβιβάζει τὰς διαταγὰς τοῦ ἱεραρχικῶς. Ἐὰν ἡ ἀνάγκη ἡ ἐιδικαὶ συνθήκαι τὸν ὀδηγήσουν εἰς τὸ νὰ παρακάμψῃ τὴν ὁδὸν αὐτὴν, ἐνημερώνει τὰ ἐνδιάμεσα κλιμακία.

10. Ὁ διοικητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐν γένει στρατιωτικὴν ἀγωγὴν τῶν ὑφισταμένων του, ἐλέγχων τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἀνδρῶν του. Ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησιν του δι' αὐμοιβῶν, καταστέλλει δὲ τὰ παραπτώματα διὰ ποινῶν.

Ὅσας τὸ συμφέρον τῆς Ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ αὐστηρότητα, δὲν πρέπει ὁ διοικητὴς νὰ ἐπαυξάνῃ αὐτὴν μέχρι ὁμοιότητος. Ἡ αὐστηρότης πρέπει νὰ εἶναι εὐλογος καὶ πατρικὴ.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΩΝ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

11. Ἡ ὑπακοὴ εἶναι τὸ πρῶτιστον καθήκον τοῦ ὑφισταμένου. Οὗτος ἐκτελεῖ πιστῶς τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας λαμβάνει καὶ εἶναι ὑπεύθυνος κατὰ Νόμον διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των ἢ διὰ τὰς συνεπείας τῆς μὴ ἐκτελέσεώς των.

Ἡ ὑποχρέωσις δι' ὑπακοὴν δὲν σημαίνει παθητικὴν ὑποταγήν. Ὁ ὑφιστάμενος ὅθεν, πρέπει νὰ διεισδύῃ ὅχι μόνον εἰς τὸ γράμμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν διαταγῶν.

12. Ὁ ὑφιστάμενος ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναφέρῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ληφθεῖσων διαταγῶν. Ὅταν διαπιστώνῃ ὅτι τοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτελέσῃ διαταγὴν τινα, ἀναφέρει περὶ τούτου ἀμέσως εἰς τὸν προϊσταμένον του.

13. Ὁ ὑφιστάμενος ἀναφέρει πάντοτε ἱεραρχικῶς ἐκτὸς ἐὰν εἰδικῶς διετάχθῃ ν' ἀναφέρῃ ἀπ' εὐθείας εἰς ἀνώτερον τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου του διοικητοῦ, ὅποτε ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀναφορὰν του εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον.

Ἄρθρον 3.

Συντηρητικὰ Μέσα τῆς Πειθαρχίας.

1. Ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀπροσωποληψία, τὸ παράδειγμα, ἡ νοουθεσία, ἡ ἐπιμονὴ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καλῶς μελετημένων καὶ προσηκόντως ἐκδιδόμενων διαταγῶν καὶ ἡ τιμωρία παντὸς ἐκτρεπομένου τῆς ὁδοῦ τῆς τιμῆς, τῆς τάξεως καὶ τοῦ καθήκοντος, εἶναι τὰ πρῶτιστα μέσα πρὸς συντήρησιν τῆς πειθαρχίας.

2. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ἀξίαν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς πειθαρχίας δὲν εἶναι ἡ ἐκδιδόμενη ἀλλ' ἡ ἐκτελουμένη διαταγή. Πᾶς κατώτερος πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἀσκεῖται ἐπιβλεψίς ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐκδιδόμενων διαταγῶν καὶ ὅτι ἐὰν δὲν συμμορφωθῇ πρὸς ταύτας θὰ τιμωρηθῇ. Ἡ συχνὴ ὑπόμνησις παραβιάσεων ἐκδιδόμενων διαταγῶν, ἄνευ ἐπιβολῆς κυρώσεων, καθὼς καὶ ἡ ἐκδοσις ἐπανειλημμένων διαταγῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ἐλαττώνουν τὴν ἀξίαν τῶν διαταγῶν καὶ δημιουργοῦν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ ἐκδότης ταύτας δὲν πιστεῖ εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητά των.

3. Αἱ παρεκτροπαὶ πρέπει νὰ προλαμβάνωνται ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἀρχικῇ αὐτῶν ἐμφανίσει τιμωρούμεναι κατὰ πρῶτον μὲν, ἐπιεικῶς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἡθικῶν καὶ διανοητικῶν ιδιοτήτων, τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ἐκάστου, ἐν ὑποτροπῇ, δὲ ἔτι αὐστηρότερον καὶ τέλος ἄνευ ἐπιεικίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

Ἄρθρον 4.

Γενικὰ Καθήκοντα.

1. Πᾶς Ἕλλην, ἀγαπῶν τὴν Πατρίδα, ὀφείλει :

- α) Νὰ συμμορφοῦται πρὸς τοὺς Νόμους.
- β) Νὰ σέβεται τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ εἶναι ἀφοσιωμένος πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Δημοκρατίαν.
- γ) Νὰ τιμᾷ τὴν Σημαίαν καὶ τὰς Ἐθνικὰς παραδόσεις.
- δ) Ν' ἀπέχῃ πάσης ἐνεργείας ἢ συμπεριφορᾶς ἀντιτιθεμένης πρὸς τὰ συμφέροντα ἢ τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους.
- ε) Νὰ σπεύδῃ μετὰ προθυμίας νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν Πατρίδα ὅταν κινδυνεύῃ.

2. Ὁ στρατιωτικὸς ὀφείλει :

- α) Σεβασμὸν πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους καὶ πίστην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Δημοκρατίαν.
- β) Νὰ τηρῇ τὴν πειθαρχίαν καὶ τοὺς Κανονισμούς.
- γ) Νὰ ὑπηρετῇ μετὰ νομιμοφροσύνης καὶ ἀφοσιώσεως καὶ νὰ συμπεριφέρεται μετ' εὐθύτητος καὶ ἀξιοπρεπείας.
- δ) Νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν προστασίαν τοῦ ἀπορρήτου.
- ε) Νὰ φροντίσῃ διὰ τὸ ὑλικὸν καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις τὰς ἀνγκούσας εἰς τὴν Ἀεροπορίαν.

3. Ὡς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων ἐν τῇ Μονάδι, ὁ στρατιωτικὸς ὀφείλει :

- α) Νὰ παρέχῃ ἐνεργὸν συνδρομὴν εἰς τὴν Μονάδα του καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἀνάδειξίν της.
- β) Νὰ ἀποκατᾷ τὰς ἀπαραιτήτους γνώσεις ἵνα ἐκτελῇ τὰ καθήκοντά του ἀποτελεσματικῶς καὶ ἵνα τηρῇ τὴν θέσιν του ἐπαξίως.
- γ) Νὰ ἐξασκῇται διὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικὸς ἐν τῇ πράξει.

4. Πᾶς στρατιωτικὸς ἔχει καθήκον νὰ προπαρασκευάζεται σωματικῶς καὶ ἡθικῶς διὰ τὴν μάχην καὶ νὰ ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολὴν του, ἀκόμη καὶ μετ' κίνδυνον τῆς ζωῆς του.

Ἄρθρον 5.

Καθήκοντα κατὰ τὴν Μάχην.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ἡ μαχητικὴ ἰσχὺς καὶ ἡ συνοχὴ τῶν μονάδων κατὰ τὴν μάχην ἀπαιτοῦν ὅπως ἕκαστος στρατιωτικὸς συμμε-

τέχη εις τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μετὰ δραστηριότητος καὶ αὐταπαρνήσεως.

2. Ὁ ἀγὼν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ διεξάγεται ὁποῖόςποτε καὶ ἂν συμβῇ, μέχρι τῆς ὀλοκληρωτικῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ἩΓΗΤΟΥ

3. Ὁ ἡγὴτωρ διευθύνει τὸν ἀγῶνα καὶ συνεχίζει τὴν μάχην μέχρι τῆς ἐπιτυχίας ἢ μέχρι τῆς ἐξαντλήσεως ὅλων τῶν μέσων του.

4. Ἐμπνέει τὴν θέλησιν πρὸς μάχην εἰς τοὺς ὑφισταμένους του, διατηρεῖ δὲ εἰς πᾶσαν περίστασιν τὴν τάξιν καὶ τὴν πειθαρχίαν. Ἐν ἀνάγκῃ ἐπιβάλλει διὰ τῆς βίας τὴν ὑπακοήν.

5. Λαμβάνει ὅλα τὰ μέτρα ὥστε οὐδὲν σημαντικὸν ἔγγραφον ἢ χρησιμοποιοῦμενον ὑλικὸν νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας ἀτόμου μὴ ἔχοντος σχέσιν μὲ τὰ Στρατιωτικὰ ἢ τοῦ ἐχθροῦ.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΜΑΧΗΤΟΥ

6. Πᾶς μαχητὴς πρέπει νὰ ἐκπληροῦ μετὰ θάρρους, ἐπιμονῆς καὶ ἐθελουσίας, τὰ καθήκοντα τὰ ὑποῖα ἀνατίθενται εἰς αὐτόν, εἴτε ὡς ἄτομον εἴτε ὡς μέλος ἀεροπορικοῦ σχηματισμοῦ εἰς τὸν ἀέρα ἢ ὁμάδους εἰς τὸ ἔδαφος.

7. Καθήκοντα τοῦ Ἐναερίου Μαχητοῦ

Ὁ ἐναερίος μαχητὴς :

α) Καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ ἀποστολὴν καὶ δὲν ματαιώνει ταύτην οὐδὲ ἐγκαταλείπει τὸ ἀεροσκάφος του εἰμὴ μόνον ὅταν καταστῇ ἀδύνατος ἢ συνέχισις τῆς πτήσεως καὶ ἢ ἐκτέλεσις τῆς ἀποστολῆς.

β) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὁδηγίαν καὶ ἐντολὰς ἐκ τοῦ ἐδάφους, μάχεται συμφώνως πρὸς τὰς παραδεδεγμένας ἀρχὰς καὶ τακτικὴν τῆς ἐναερίου μάχης.

γ) Ἐὰν ἀποτελῇ μέλος ἀεροπορικοῦ σχηματισμοῦ, ἐν περιπτώσει καταρρίψεως τοῦ ἀρχηγοῦ σχηματισμοῦ, συνεχίζει μόνος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς του.

δ) Ἐὰν καταρριφθῇ ἄνωθεν ἐχθρικοῦ ἐδάφους, ἀποφεύγει τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ προσπαθεῖ, παντὶ τρόπῳ, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ φίλιον ἔδαφος καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Μονάδα του. Εἰς περίπτωσιν δὲ συλλήψεώς του προσπαθεῖ παντὶ τρόπῳ νὰ δραπετεύσῃ καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Πατρίδα του.

8. Καθήκοντα τοῦ Ἐπιγείου Μαχητοῦ

Πᾶς ἐπίγειος μαχητὴς τῆς Ἀεροπορίας, κατὰ τὴν διάρκειαν μάχης μετὰ τοῦ ἐχθροῦ :

α) Προσπαθεῖ νὰ καταστρέψῃ τὸν ἐχθρόν.

β) Καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν νὰ ἐπιτύχῃ τὸν ὀρισθέντα ἀντικειμενικὸν σκοπὸν ἢ νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐτάχθη.

γ) Διατηρεῖ εἰς κατὰστασιν λειτουργίας τὰ ὅπλα, τὰ μηχανήματα ἢ τὸ ὑλικὸν τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖ, ἢ διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπεύθυνος. Προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν λειτουργίαν τῶν ὅπλων, τῶν μηχανημάτων ἢ τῶν ὑλικῶν τῶν ὁποίων τὸ προσωπικὸν ἐτέθη ἐκτὸς μάχης.

δ) Ἀποφεύγει τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν Μονάδα του, ἢ τὴν πλησιέστεραν φιλικὴν Μονάδα ἐὰν, ἐκ τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν του καὶ δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὸν ἡγὴτῶρά του ἵνα λάβῃ διαταγὰς.

9. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐπίγειον μαχητὴν :

α) Νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀεροσκάφη, ὅπλα, μηχανήματα ἢ ὑλικά δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθοῦν.

β) Νὰ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ.

γ) Νὰ παραδίδεται εἰς τὸν ἐχθρόν πρὶν ἢ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ μέσα μάχης.

10. Κατὰ τὴν ἐπίγειον μάχην, ὅταν ὅλοι οἱ ἡγῆτορες πέσουν, ὁ γενναίτερος σηκνίτης ἀνλαμβάνει τὴν διοίκησιν καὶ συνεχίζει τὸν ἀγῶνα.

Ἄρθρον 6.

Γενικοὶ Κανόνες Συμπεριφορᾶς Ἐκτὸς Ὑπηρεσίας.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Τὰ ἐν τῷ παρόντι Ἀρθρῷ ἀναφερόμενα δὲν ἀποτελοῦν ὁδηγὸν καλῆς συμπεριφορᾶς, ἀλλ' ἀπλῶς δίδουν γενικὰς ἀρχὰς καὶ ἐπισημαίνουν βασικὰς τινὰς ὑποχρεώσεις, ὧν ἡ παράλειψις ἀποτελεῖ πειθαρχικὴν παράπτωμα καὶ ὡς τοιοῦτον τιμωρεῖται.

2. Ἡ ὑψηλὴ ἀποστολὴ τῆς Ἀεροπορίας ἐπιβάλλει εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν τιμὴν νὰ φέρουν τὴν κυανόφαιον στολὴν ἄψογον παράστασιν καὶ συμπεριφορὰν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ.

3. Ἐναντὶ τῶν πολιτῶν ὁ στρατιωτικὸς πρέπει νὰ συμπεριφέρεται μετ' ἀξιοπρεπείας καὶ εὐγενείας. Ἀποφεύγει ἐπιμελῶς τὰς μετ' αὐτῶν προστριβάς, τὰς ἐριδας καὶ τὰς προκλήσεις ἀλλὰ δὲν δέχεται προσβολὰς.

4. Ἡ ἐρεάνσις τοῦ στρατιωτικοῦ πρέπει νὰ παρέχῃ εἰκόνα ἀτόμου σοβαροῦ, εὐπρεποῦς καὶ πολιτισμένου. νὰ χαρακτηρίζεται δὲ ἀπὸ τὴν ἀπλότητα καὶ τὸ μέτρον.

5. Οἱ ἀξιωματικοί, φέροντες πολιτικὴν περιβολὴν δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν ὅτι δὲν παύουν νὰ εἶναι ἀξιωματικοί. Ὡς ἐκ τούτου ἡ περιβολὴ των πρέπει νὰ εἶναι ἄψογος.

6. Οἱ ἐν στολῇ στρατιωτικοὶ καλῶμενοι εἰς δημόσια κέντρα, ἐν κλειστῇ μὲν χώρῳ εἶναι ἀσκεπεῖς, ἐν ὑπαίθρῳ δὲ δύνανται νὰ εἶναι εἴτε ἀσκεπεῖς, εἴτε νεκαλυμμένοι.

7. Οἱ ἐν στολῇ στρατιωτικοὶ κινούμενοι δι' ὑπηρεσιακοῦ ἢ ἰδιωτικοῦ ὀχήματος δύνανται νὰ εἶναι ἀσκεπεῖς ἢ νεκαλυμμένοι ἐκτὸς τῶν ὁδηγῶν τῶν ὑπηρεσιακῶν ὀχημάτων, οἵτινες εἶναι πάντοτε νεκαλυμμένοι ἐφ' ὅσον ὁδηγοῦν.

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

8. Ἡ πρὸς ἀλλήλους συμπεριφορὰ τῶν στρατιωτικῶν, ἐκτὸς ὑπηρεσίας, πρέπει νὰ διέπῃται ἀπὸ τὸ πνεῦμα συναισθητότητας καὶ ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως, τὸ ὅποιον ἀπορρέει ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἀποτελοῦν μέλη μιᾶς οἰκογενείας, τῆς στρατιωτικῆς οἰκογενείας, ἡνωμένα διὰ τῶν δεσμῶν τῆς κοινῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν στρατιωτικῶν παραδόσεων. Ἡ στρατιωτικὴ εὐγένεια ἐκφράζει τὴν ἀλληλεγγύην τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀντανάκλᾳ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα.

9. Κά ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἐπὶ οἱ κατώτεροι ὀφείλουσιν σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ὁ σεβασμὸς οὗτος οὐδέποτε πρέπει νὰ συγχέται μετὰ τὴν κολλησίαν, ἥτις ὡς ἀποτελεῖσκα ἐλάχιστον διαφθεῖρον τοὺς χαρακτῆρας, πρέπει νὰ κατεπληρωμαῖται.

10. Ἡ προσφορὰ δώρων ὑπὸ κατωτέρων πρὸς ἀνωτέρων, ἐφ' οἷς ὁποῖόςποτε εὐκαιρία ἀπαγορεύεται ἀποστρέφεται ἐπὶ ποινῇ τοῦ ἀποδοχομένου τὰ δῶρα ἀνωτέρων, ὅσον καὶ τῶν προσφερόντων ταῦτα κατωτέρων.

11. Οἱ ἀξιωματικοὶ πρέπει νὰ ἀντιτίσσωσιν κοινωνικὰς σχέσεις μεταξὺ των καθὼς καὶ μεταξὺ ἐνυπόληπτων μελῶν τῆς κοινωνίας διὰ τὴν σύσφιγξιν τῶν μεταξὺ των δεσμῶν καὶ τὴν καλλιέργειαν παρὰ τῷ κοινῷ κλίματι συμπληθείας καὶ ἐκτιμήσεως ἐναντὶ τῆς Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 7.

Ἀπαγορεύσεις.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς στρατιωτικούς :

α) Νὰ μετέχουν εἰς πολιτικὰς συγκεντρώσεις ἢ ἄλλης φύσεως ἐκδηλώσεις πολιτικῆς ἢ συνδικαλιστικῆς χροιάς.

β) Νὰ προβαίνουν εἰς δημοσίας δηλώσεις πρὸς τὸν τύπον ἢ νὰ δημοσιεύουν ὁποῖόςποτε ἐν αὐτῷ, ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης, ἐξαίρεσις τῶν δημοσιευμάτων εἰς τὸν στρατιωτικὸν τύπον. Προκειμένου περὶ δημοσιεύσεως συγγραμμάτων ἢ τοιαύτης ἄλλης παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀεροπορίας.

γ) Νὰ δίδουν διαλέξεις ἢ ὁμιλίαι πρὸς τὸ κοινόν, ἄνευ ἀδείας τοῦ διοικητοῦ τῆς οἰκείας Διοικήσεως.

δ) Νὰ φοιοῦν εἰς δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς σχολὰς ἢ ἐκπαιδευτικὰ ἐν γένει ἰδρύματα ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἀρχηγείου Ἀεροπορίας. Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται νὰ διδάσκουν εἰς ταῦτα.

ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἀρχηγείου Ἀεροπορίας, δυνάμενος νὰ ἐκχωρήσῃ τὴ δικαιοῦσα τοῦτο εἰς τοὺς διοικητὰς Διοικήσεων.

ε) Ν' ἀσχοῦν οἰονδήποτε ἐπαγγελματῆα ἢ ν' ἀσχολοῦνται μὲ οἰανδήποτε ἀμειβομένην ἐργασίαν. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται, εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ἀνθυπασισταὺς καὶ ὑπάλτους τοῦ Μουσικοῦ ἢ δημοσίου διεύθυνσις ἰδιωτικῶν ἐργαστηρίων ἢ ἡ παιδείας εἰς ἰδιωτικὰς ἐργασίας καὶ θεάματα ἐπ' ἀμοιβῇ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ κατόπιν ὁμοαποστολῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς τῆς οὐκείας Διοικήσεως. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς ἀξιωματικούς ἢ ἄσκησις τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος λόγῳ τῆς ἰδιομορφίας τοῦτου καὶ τῆς γενικωτέρας κοινωνικῆς ἀποστολῆς του, κατόπιν ἐγκριτικῆς διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀεροπορίας τοῦ δικαιοῦμα-τος τοῦτου δυνάμενος νὰ ἐκχωρήσῃ εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν Διοικήσεων.

στ) Νὰ συμμετέχουν εἰς Συλλόγους, Ἐνώσεις, Ἰδρύματα, Συνδέσμους, Σωματεῖα, ἐκτὸς τῶν ἐπὶ τῆς κειμένης Νομοθεσίας ἢ εἰδικῶν διαταγῶν τῆς Ὑπηρεσίας καθοριζομένων ἐξαιρέσεων.

2. Οἱ ἐσεδροὶ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ κληρωτοὶ ὑπάλται δύνανται κατὰ τὸν χρόνον κατ' ὃν διατελοῦν ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐπαγγελματῆα των, κατόπιν ἀδείας τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος των φέροντες ὑποχρεωτικῶς πολιτικὴν περιβολήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΩΝ ΠΟΙΝΩΝ

Ἄρθρον 8.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ διακρίνονται εἰς συνήθεις καὶ εἰς καταστατικάς.

2. Αἱ συνήθεις πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Αὗται συνιστοῦν ἠθικὴν κύρωσιν ἢ περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ παραβάτου.

3. Αἱ καταστατικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς μόνιμους στρατιωτικοὺς βάσει τῶν Νόμων ἠὲ κατὰ καταστάσεων Μονίμων Ἀξιωματικῶν καὶ ἠὲ κατὰ Καταστάσεων Ἀνθυπασισταῶν καὶ Μονίμων ἢ Ἐθελοντῶν Ὀπλιτῶν. Αὗται μεταβάλλουν τὴν κατάστασιν τοῦ παραβάτου.

4. Διὰ τὰ ποινικὰ ἀδικήματα οἱ στρατιωτικοὶ τῆς Ἀεροπορίας διακρίνονται ἐπὶ τοῦ Στρατοδικείου Ἀεροπορίας, πλὴν τῶν ἐπὶ τοῦ Νόμου ὁριζομένων περιπτώσεων κατ' ὅς διακρίνονται ἐπὶ ἐτέρων στρατιωτικῶν Δικαστηρίων ἢ τῶν κοινῶν ποινικῶν Δικαστηρίων.

5. Ἡ αὐτὴ πράξις εἶναι δυνατόν νὰ τιμωρηθῇ ποινικῶς καὶ πειθαρχικῶς. Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς ποινικῆς καὶ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ, εἴτε πρὶν, εἴτε μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἡ ποινικὴ καταδίκη δὲν συνεπάγεται ἀπαραιτήτως τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικῆς ποινῆς. Ἐξ ἄλλου ἢ ἀθώωσης ἢ ἡ ἀπαλλαγὴ δὲν κωλύει τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικῆς ποινῆς. Ἄρκει αὕτη νὰ στηρίζεται εἰς πράξεις πειθαρχικῶς κολασί-μου.

6. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ συμβάλλουν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς διαταγῆς τῶν παραβάτων καὶ διὰ τοῦ παραδειγματισμοῦ των καθιστοῦν προσηκόντως ἄπαντας. Ἀποτελοῦν τὸ ἔσχατον ἐν τῶν συντηρητικῶν μέσων τῆς πειθαρχίας.

7. Ἵνα ἐπιτελεσθῶν τὰ διὰ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν ἐπιδικασμένα ἀποτελέσματα πρέπει ὁ κολασμὸς τῶν παραπτωμάτων νὰ εἶναι ἄμεσος, ἢ δὲ ἐκτίσις τῶν ποινῶν νὰ λαμβάνη χώραν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

8. Ἡ συνεχὴς καὶ ἄνευ ἀπορρόφουτος λόγῳ ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν ἀποτελεῖ ἐνδείξιν ἀδυναμίας διοικήσεως καὶ ὅς ἐκ τούτου πρέπει νὰ προλαμβάνηται καὶ νὰ ἐλέγχηται ἐπὶ τῶν προϋποταθέντων διοικήσεων.

Ἄρθρον 9.

Πειθαρχικὰ Παραπτώματα.

1. Πειθαρχικὰ παραπτώματα γενικῶς εἶναι αἱ πράξεις ἢ παραλείψεις συνεπεῖς τῶν ὑποῶν :

α) Προκλητὴ ἠθικὴ ἢ ὕληκὴ ζημία τῆς Ὑπηρεσίας.

β) Προσεβλήθησαν ἔνομα δικαιοῦματα τρίτων λόγῳ παραβάσεως Νόμων, Διαταγμάτων ἢ Κανονισμῶν ἢ Διαταγῶν τῆς Ὑπηρεσίας.

γ) Ἐγένετο παράβασις τῶν κανόνων τῆς πειθαρχίας.

2. Εἰδικότερον πειθαρχικὰ παραπτώματα θεωροῦνται καὶ ὡς τοιαῦτα τιμωροῦνται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ :

α) Ἐκ μέρους τοῦ Ἀνωτέρου Ἐναντι τῶν Κατωτέρων του :

(1) Ἡ χλιδρότης, ἀδράνεια ἢ ἀδιαφορία περὶ τὴν διοίκησιν.

(2) Πᾶσα κατὰχρησις ἐξουσία.

(3) Ἡ βάναντος συμπεριφορὰ ὡς καὶ πᾶν σχῆμα ἢ λόγος ὑβριστικὸς κατὰ κατωτέρου.

(4) Ἡ ἀδικία περὶ τὴν ἐπιβολὴν ποινῶν.

(5) Ἡ μεροληψία ἢ ἡ ἔλλειψις ἀντικειμενικότητος ἐν γένει περὶ τὴν μεταχείρισιν τῶν κατωτέρων.

(6) Ἡ ἀποδοχὴ δώρων ἢ δανείου ἐκ μέρους κατωτέρων.

(7) Ἡ ἀδιαφορία περὶ τὴν τήρησιν τῶν γενικῶν κανόνων πειθαρχίας καὶ συμπεριφορᾶς ὑπὸ τῶν κατωτέρων.

(8) Ἡ στενὴ οἰκειότης πρὸς τοὺς κατωτέρους, ἰδίᾳ ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ.

(9) Ἡ ἀποσιώπησις παραπόνων ὑφισταμένων του.

(10) Γενικῶς πᾶσα πρᾶξις τείνουσα νὰ μειώσῃ τὸ κύρος του ἢ τὴν ἐξουσίαν του.

β) Ἐκ μέρους τοῦ Κατωτέρου ἔναντι τῶν Ἀνωτέρων του :

(1) Πᾶς γογγυσμὸς ἢ αὐθάδης λόγος.

(2) Ἡ ἀπροθυμία, ἀδιαφορία, δυστροπία ἢ καθυστέρησις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαταγῆς.

(3) Ἡ ἐπικρίσις ἢ σχολιάσις διαταγῶν ἢ ἐνεργειῶν τῶν ἀνωτέρων.

(4) Ἡ κολακεία ἢ ἡ προσφορὰ δώρων πρὸς τοὺς ἀνωτέρους.

(5) Ἡ μὴ ἀπονομὴ τοῦ ὀφειλομένου χαιρετισμοῦ καὶ ἡ μὴ τήρησις τῶν τύπων ἐκδηλώσεως σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους.

(6) Ἡ ὑπερβασίς τῆς ἱεραρχίας καὶ ἡ χρησιμοποίησις πλεονέκτων μέσων.

(7) Γενικῶς πᾶσα ἔλλειψις σεβασμοῦ ἢ ὑποταγῆς, ὅσον καὶ πᾶν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ κατώτερος θεωρεῖ ἑαυτὸν ἡδικοκλήμενον.

γ) Ἐκ μέρους Παντὸς Στρατιωτικοῦ

(1) Ἡ ἐκ τῶν προσκλητηρίων, τῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ οἰασθῆποτε ἥλικος ὑπηρεσίας ἀδικαιολόγητος ἀπουσία.

(2) Ἡ ἀμέλεια ἢ ἀδιαφορία κατὰ τὴν ἐργασίαν ἢ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἡ ἐν γένει κακὴ θέλησις κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

(3) Ἡ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας συμμετοχὴ εἰς Συλλόγους, Σωματεῖα, Ἰδρύματα, Ὁργανώσεις κ.λ.π.

(4) Ἡ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας διὰ τοῦ τύπου ἢ ἐτέρου μέσου δημοσιεύσεως οἰασθῆποτε γνώμης.

(5) Ἡ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἄσκησις οἰονδήποτε ἐπαγγέλματος καθὼς καὶ ἡ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας ἀπασχόλησις εἰς ἐξωστρατιωτικὰ καθήκοντα ἢ ἔργα ἐπ' ἀμοιβῇ ἢ ἀμισθί.

(6) Ἡ μὴ ἀξιοπρεπὴς ἐμφάνισις, ἡ ἀνάρμοστος συμπεριφορὰ καὶ ἡ ἀντικανονικότης τῆς στολῆς.

(7) Ἡ μὴ ἀκριβὴς συμμόρφωσις πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις συντηρήσεως, χρήσεως ἢ διαχειρίσεως τῶν πάσης φύσεως ἐλπίων καὶ ἐργασιασμάτων τῆς Ἀεροπορίας.

(8) Ἡ ἀπαισιμία τοῦ ὀφειλομένου χαιρετισμοῦ πρὸς τὴν Σημαίαν καὶ τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα.

(9) Ἡ πολιτικὴ δραστηριότης καὶ ἰδίᾳ ἡ ἄσκησις πολιτικῆς ἐπιρροῆς.

(10) Αἱ πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ἰδιώτας ἔριδες, ἡ χαρτοπαιξία ἐπὶ γρήμασι, ἡ μέθη, ὁ ἀναξιοπρεπὴς βίος, ἡ ροπή πρὸς τὰ γράμματα, ἡ ἀνεπιτηδεύτης καὶ ἐν γένει πᾶσα πρᾶξις ἀντίθετος πρὸς τὴν ἐντιμότητα, τὴν εὐθύτητα, τὴν συνέπειαν τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ χρηστὰ ἥθη.

(11) Ἡ ἀδιαφορία ἢ ἀμέλεια περὶ τὴν διαφύλαξιν τοῦ ἀπορρήτου, ἐφ' ὅσον δὲν συνιστοῦν ποινικὸν ἀδικήμα.

(12) Ἡ παράλειψις τοῦ ὀφειλουμένου χειρισμοῦ ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ.

(13) Γενικῶς πᾶσα πρᾶξις προσβάλλουσα τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ ὑπηρεσίαν τάξις ὡς ταῦτα προσδιορίζονται ἐπὶ τῶν Νόμων, τῶν Κανονισμῶν καὶ τῶν διαταγῶν.

3. Τὰ παραπτώματα θεωροῦνται τοσούτω μᾶλλον σοβαρώτερα ὅσον ἐπαναλαμβάνονται συχνότερον, εἴτε ῥόνα, εἴτε συναφῇ μετ' ἄλλων παραβάσεων, ἰδίᾳ δὲ καὶ ἡ ὑπηρεσίαν ἢ ἐνώπιον ὑποδεστέρου ἢ ἐνώπιον πολιτῶν ἢ ἐν ξένῃ γῶρᾳ ἢ ὁσάκις συνοδεύονται ὑπὸ περιστάτικῶν καθαρτωμένων τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς, τῆς ἀτομικῆς ἀξιοπρεπείας, τοῦ γούτρου τῆς Ἀεροπορίας ἢ συνεπαγομένων ἀταξίαν τινά, ἢ κίνδυνον τῆς ζωῆς τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 10.

Ἐπιβολὴ Ποινῶν.

1. Πᾶς ἀνώτερος ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ μὲ πᾶν μέσον ὅπως προλαμβάνῃ τὰ παραπτώματα, ἀναγκαζόμενος δὲ νὰ τιμωρήσῃ ἐξετάζει καὶ ἀποδέχεται πᾶσαν ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν ἔχουσαν βάσιμον δικαιολογίαν.

2. Ἡ ἀτιμωρησία ὑποβάλλει τὴν ἀπειθαρχίαν. Ὅθεν τὸ τιμωρεῖν δὲν εἶναι μόνον δικαίωμα τοῦ ἀνωτέρου, ἀλλὰ περισσότερον εἶναι καθήκον.

3. Διὰ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τιμωροῦνται αἱ πράξεις. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἔλλειψις δόλου ἢ κακῆς προαιρέσεως, ἀποτελοῦσα ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν, δὲν αἰρεῖ τὸ πειθαρχικῶς κολάσιμον τῆς πράξεως, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπιρραίνει τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς.

4. Ἡ ποινὴ τότε μόνον εἶναι ἀποτελεσματικὴ καὶ δικαία, ὅταν προσαρμόζῃται εἰς ἐκάστην εἰδικὴν περίπτωσιν. Ὅθεν, αἱ ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογοι οὐ μόνον πρὸς τὰ παραπτώματα ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν συνήθη διαγωγὴν, τὸν χαρακτήρα, τὸν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ χρόνον καὶ τὸν βαθμὸν νοημοσύνης τοῦ παραβάτου.

5. Αἱ ποιναὶ πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται ἐν εὐθυδικίᾳ καὶ ἀμεροληψίᾳ, οὐδέποτε δὲ ἐξ αἰσθημάτων μίσους ἢ ἐμπειρίας. Ἐπιβάλλον ποινὴν τινὰ οὐδέποτε χειρονομεῖ. Φρονεῖ καὶ μεταχειρίζεται ὑβριστικὰς φράσεις. Ἡ ἐν γαλήνῃ ἐπιβολὴ τιμωρίας ἀποδεικνύει ὅτι ὁ τιμωρὸν ἐμπνέεται μόνον ἀπὸ τὴ συμφέρον τῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἀπὸ τὴν συνείδησιν τοῦ καθήκοντος.

6. Πρὸς καθορισμὸν καὶ ἐπιμέτρησιν τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς ἐκτιμᾶται ὑπὸ τοῦ ἐπιβάλλοντος ταύτην ἢ βαρύντος τοῦ παραπτώματος, ἀναλόγως :

α) Τῆς σοβαρότητος τῶν συνθηκῶν ὅφ' ἃς τελεῖ ἡ Μονάς, ἥτοι ἐὰν πρόκειται περὶ περιστάσεων πολέμου, γενικῆς ἐπιφυλλῆς, γυμνασίων κλπ.

β) Τοῦ κλονισμοῦ ὅστις προῆλθεν ἢ ἠδύνετο νὰ προέλθῃ ἐκ τοῦ παραπτώματος, εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἐν γένει πειθαρχίαν τῆς Μονάδος.

γ) Τῶν περιστάτικῶν τῆς παραγράφου 3 τοῦ Ἀρθροῦ 9 ὡς καὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποκειμενικῶν συνθηκῶν τοῦ παραβάτου.

7. Οὐδεὶς τιμωρεῖται συγχρόνως ἢ διαδοχικῶς διὰ πλείονων τῆς μιᾶς πειθαρχικῶν ποινῶν διὰ τὸ αὐτὸ παράπτωμα.

8. Οὐδεμία πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως τοῦ παραβάτου, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς ἀδικιολογήτου ἀρνήσεως τοῦ παραβάτου ὅπως προσέλθῃ δι' ἐξέτασιν ἢ τῆς αὐτοφώρου καταλήψεως τοῦ πταίσματος ὑπὸ τοῦ ἔγοντος πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν.

9. Οὐδέποτε ἀτομικὰ παραπτώματα εἶναι δυνατόν νὰ ἐπισύρουν ὁμαδικὴν ποινὴν.

Ἄρθρον 11.

Πειθαρχικὴ Δικαιοδοσία καὶ Πειθαρχικὴ Ἀρμοδιότης.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

1. Διὰ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καθορίζεται ἡ ἔκτασις τοῦ παρεχόμενου δικαίωματος εἰς τοὺς ἀξιομαχικοὺς, τοὺς ἀνθυπασισταὺς καὶ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς, ὅπως ἐπιβάλλουν πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τοὺς ὑφισταμένους τῶν.

2. Εἰς τινὰς εἰδικὰς περιπτώσεις παρέχεται εἰς ἀξιομαχικοὺς πρὸς διευκόλυνσιν ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τῶν, πειθαρχικὴ δικαιοδοσία καὶ ἐπὶ τῶν κατωτέρων τῶν στρατιωτικῶν μὴ τελούντων ὑπὸ τὴν διοικήσιν τῶν. Αἱ περιπτώσεις αὗται ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 19.

3. Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἀσκήτεται ἐπὶ παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ ὑπὸ τῆς κατωτῆς περιορισμοῦ :

α) Ὅταν ὁ παραβάτης στρατιωτικῶς, πρὸ τῆς ἐπιβολῆς εἰς αὐτὸν πειθαρχικῆς ποινῆς μετατεθῇ, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ ὅφ' ὃν ὑπάρχοντι, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἢ στρατιωτικῇ Ἀρχῇ ἐν τῇ ὁποίᾳ διέπρεψε τὸ παράπτωμα καὶ ἐκεῖνη εἰς τὴν ὁποίαν μετατέθη.

β) Δὲν ἐπιβάλλονται ποιναὶ διὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα μετὰ παρελθόντων διατίξε ἀπὸ τῆς διαπραξείας τῶν, θεωρουμένων οὕτως ὡς παραγραφέντων, ἐξαίρεσει τῶν παραπτωμάτων τῶν τιμωρουμένων διὰ κατὰστατικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, ἅτινα παραγράφονται μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ὑπὸ τῶν σχετικῶν νόμων καθοριζομένου χρόνου.

γ) Διὰ τὰς σχετιζομένας πρὸς τὸ ποινικὸν ἀδίκημα πειθαρχικὰς παραβάσεις εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιβληθῇ οἰαδήποτε πειθαρχικὴ ποινὴ, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ὅσον δὲν παρέλθον χρονικὸν διάστημα δύο ἐτῶν ἀφ' ἃς ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις κατέστη ἀμετάκλητος.

4. Ἡ παρεχόμενη εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν διαφόρων κλιμακίων πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων τῶν ἀξιομαχικῶν, ἀνθυπασισταῶν καὶ ὑπαιτῶν ἐμφαίνεται εἰς τὰ ἄρθρα 13 καὶ 16. Ἐὰν διοικητὴς τις κρίνῃ ὅτι ἡ παρεχόμενη εἰς αὐτὸν πειθαρχικὴ δικαιοδοσία εἶναι ἀνεπαρκὴς διὰ τὸν κολασμὸν πειθαρχικοῦ παραπτώματος διαπραχθέντος ὑπὸ τοῦ ὑφισταμένου τῶν, ἀναφέρει εἰς τὸν ἀμέσως προϊστάμενον τοῦ διοικητῆρ ἐξαχτούμενος τὴν ὑπ' αὐτοῦ τιμωρίαν τοῦ παραβάτου.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ

5. Πειθαρχικὴ ἀρμοδιότης εἶναι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον παντὸς βαθμοφόρου ὅπως μεριμνᾷ διὰ τὴν τήρησιν τῶν γενικῶν κανόνων πειθαρχίας καὶ συμπεριφορᾶς ὑπὸ αὐτοῦ τῶν κατωτέρων τοῦ στρατιωτικῶν, εἰς οἵανδήποτε Μονάδα ἢ Κλιθεὶν Ἐνόμιον Δυναμὸν καὶ ἂν ἀνήκουν οὗτοι.

6. Πᾶς βαθμοφόρος (ἀξιομαχικός, ἀνθυπασισταὴς ἢ ὑπαξιωματικός) ἀντιλαμβάνομενος οἰονδήποτε παράπτωμα διαπραχθέντων ὑπὸ κατωτέρου τῶν, μὴ ὑπαγομένου ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ, ὀφείλει νὰ ἐπέμβῃ καὶ λάβῃ πᾶν μέτρον πρὸς ἀμείωσιν ἐπαναφορῆν τοῦ παραβάτου εἰς τὴν τάξιν, τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν εὐκοσμίαν.

7. Ἐὰν τὸ παράπτωμα δὲν διατεράσῃ τὴν τάξιν, ἢ δὲν προσβάλλῃ τὸν Νόμον, ἢ δὲν προκαλῇ τὸ κοινόν, ὁ ἀνώτερος εἰς οὗ τὴν ἀντίληψιν περιέπεσεν, ὀφείλει νὰ καλέσῃ τὸν παραβάτην, νὰ τοῦ ἀπουθύνῃ σχετικὰς παρατηρήσεις καὶ συστάσεις καὶ νὰ λάβῃ τὰ στοιχεῖα ταυτοτήτός του προκαίμενος νὰ ὑποβάλῃ ἀναφορὰν ὡς ἐν παραγράφῳ 10 κατωτέρω.

8. Ἐὰν τὸ παράπτωμα διατεράσῃ τὴν τάξιν, ἢ προσβάλλῃ τὸν Νόμον, ἢ προκαλῇ τὸ κοινόν ἢ ἐὰν ὁ παραβάτης δὲν συμμορφοῦται πρὸς τὰς ἀπευθυνθείσας αὐτῷ συστάσεις, ὡς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ, ὁ ἀνώτερος ὀφείλει νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς σύλληψιν τοῦ παραβάτου καὶ μεταγωγὴν τοῦ εἰς τὴν Μονάδα τοῦ ἢ τὴν παρὰδόν τῶν εἰς τὴν Ἀεροναυτικὴν ἢ τὸ Φρουραρχεῖον. Ἐν τῇ προσηλωθείᾳ τοῦ ταῦτ' ὁ ἀνώτερος πρέπει νὰ ἀποφύγῃ, κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ ἐκτίθεται εἰς λογομαχίας μετὰ τοῦ κατωτέρου τῶν, ἰδίᾳ ὅταν ὁ τελευταῖος οὗτος διατελῇ εἰς κατὰστασιν μέλλης ἢ ἐκτάκτου συγγένσεως ἢ παραλογισμοῦ, ὅτε ἐπιζητεῖ τὴν δι' ὁμονομασίαν τοῦ, ἢ ἐν ἀνάγκῃ δι' ὀργάνων τῆς δημοσίας τάξεως, σύλληψιν αὐτοῦ.

9. Ὁ φέρων πολιτικὴν περιβολὴν ὀφείλει, ὅπως πρὸ πάσης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπεμβάσεως, κατὰστήσῃ γνωστὴν τὴν ἰδιότητά του δι' ἐπιδείξεως τοῦ δεξιότητος ταυτοτήτός του.

10. Πᾶς βαθμοφόρος εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὁποίου περιέπεσε παράπτωμα διαπραχθὲν ὑπὸ κατωτέρου τῶν, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Μονάδα τοῦ ἀναφορὰν ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ ἐκθέτῃ

τὰ περιστατικά καὶ τὰς συνθήκας ὑφ' ἧς ἔλαβεν χώραν τὸ παραπτώμα. Ἡ Μονὰς διαβιβάζει τὴν ἀναφορὰν ταύτην εἰς τὴν Μονάδα εἰς ἣν ἀνήκει ὁ παραβάτης. Ὁ διοικητὴς τῆς τελευταίας ταύτης ἐξετάζει τὸν παραβάτην, διαπιστώνει τὴν ἀκρίβειαν τῶν γεγονότων καὶ ἐνημερώνει δι' ἐγγράφου ἐντὸς 15 ἡμερῶν τὴν ἐνδιαφερομένην Μονάδα περὶ τῶν ληφθέντων κατὰ τοῦ παραβάτου μέτρων.

11. Ἡ πειθαρχικὴ ἀρμοδιότης ἀσκεῖται ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΟΙΝΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΩΝ

*Ἀρθρον 12.

Εἶδη Ποινῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Αἱ συνήθεις πειθαρχικαὶ ποιναὶ αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασπιστάς εἶναι ἡ ἐπίπληξις, ὁ περιορισμός, ἡ κράτησις καὶ ἡ φυλάκισις.

2. Αἱ καταστατικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς μονίμους ἀξιωματικούς εἶναι ἡ πρόσκαιρος παῦσις, ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις, ἡ ἀπόταξις καὶ ἡ ἀποβολή. Αὗται ἐπιβάλλονται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Νόμου «περὶ Καταστάσεως Μονίμων Ἀξιωματικῶν» ὀριζόμενα.

3. Αἱ εἰς τοὺς Ἀνθυπασπιστάς ἐπιβαλλόμεναι καταστατικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις καὶ ἡ ὀριστικὴ ἀπόλυσις. Αὗται ἐπιβάλλονται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου «περὶ Καταστάσεως Ἀνθυπασπιστῶν καὶ Μονίμων ἢ Ἐθελόντων Ὀπλιτῶν» καθοριζόμενα.

ΕΠΙΠΛΗΞΙΣ

4. Ἡ ἐπίπληξις ἐπιβάλλεται δι' ἐλαφρὰ ἐν γένει πειθαρχικὰ παραπτώματα καὶ ἀποτελεῖ προειδοποίησιν πρὸς σωφρονισμόν τοῦ παραβάτου.

5. Ἀπευθύνεται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ἀπευθύνεται πρὸς τὴν παραβάτην ἐπὶ παρουσίᾳ, ἐνδὲς ἢ πλειόνων ἀξιωματικῶν ἢ ἀνθυπασπιστῶν ἀνωτέρων ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ ἐπιπληττομένου.

6. Αἱ ἀπευθυνόμεναι πρὸς τὸν ἀνωτέρου πρὸς κατώτερον δι' ἐλαφρὰ σφάλματα ἢ παραλείψεις κλπ., δὲν ἀποτελοῦν πειθαρχικὴν ποινὴν ἀλλὰ διοικητικὸν μέτρον πρὸς ἐπισήμανσιν καὶ ἐκπαιδευτικὴν τῶν.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ

7. Ὁ περιορισμός ἐπιβάλλεται δι' ἐλαφρὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα διαπραττόμενα κυρίως ἐξ ἀμελείας ἢ ἀγνοίας καὶ διὰ πρῶτην φοράν.

8. Οἱ διὰ περιορισμοῦ τιμωρούμενοι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ οὐδεμιᾶς ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας, κατὰ δὲ τὰς ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὥρας ὑποχρεοῦνται ὥπως παραμένουν οἱχοι.

ΚΡΑΤΗΣΙΣ

9. Ἡ κράτησις ἐπιβάλλεται διὰ σοβαρὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα ἢ δι' ἐλαφρὰ μὲν ἀλλὰ διαπραττόμενα κατὰ ὑποτροπὴν.

10. Οἱ διὰ κράτησεως τιμωρούμενοι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ οὐδεμιᾶς ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας. Κατὰ τὰς ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὥρας ὑποχρεοῦνται ὥπως παραμένουν οἱχοι.

ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ

11. Ἡ φυλάκισις ἐπιβάλλεται διὰ σοβαρώτερα πειθαρχικὰ παραπτώματα διὰ τὰ ὅποια κρίνονται ἀνεπαρκεῖς ἢ οὐχὶ τελεσφόροι αἱ κατώτεροι πειθαρχικαὶ ποιναί.

12. Οἱ διὰ φυλάξεως τιμωρούμενοι Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταὶ ἐκτίουν τὴν ποινὴν τῶν ἐν τῷ Στρατοπέδῳ ἢ οἱχοι. Εἰς τὴν διαταγὴν ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς ὀρίζεται καὶ ὁ τόπος ἐκτίσεως ταύτης.

*Ἀρθρον 13.

Πειθαρχικὴ Δικαιοδοσία.

1. Ἡ ἐπίπληξις ἐπιβάλλεται ὑφ' ἀπάντων τῶν ἐχόντων, βάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν.

2. Ἡ εἰς ἡμέρας περιορισμοῦ, κράτησεως καὶ φυλάξεως πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τῶν Διοικητῶν τῶν διαφόρων κλιμακίων, καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθ/στῶν.

α/α	Κλιμακίαι Διοικήσεως	Ἡμέραι Ποινῶν		
		Περιορισμός	Κράτησις	Φυλάκισις
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1.	Υπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης	—	60	60
2.	Ἀρχηγὸς Ἐνόπλων Δυνάμεων	—	60	50
3.	Ἀρχηγὸς Ἀεροπορίας	60	50	40
4.	Διοικητὴς Ἀεροπορικῆς Δυνάμεως	50	40	30
5.	Διοικητὴς Ἀεροπορικῆς Διοικήσεως	50	40	30
6.	Διοικητὴς Πτέρυγος	40	30	20
7.	Διοικητὴς Σμηναρχίας	30	20	10
8.	Διοικητὴς Μοίρας αὐτοτελοῦς	30	20	10
9.	Διοικητὴς Μοίρας Ἐντεταγμένης	20	10	4
10.	Διοικητὴς Σμήνου	6	4	—

3. Τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω δικαιοδοσίαν ἔχουν καὶ οἱ Διοικηταὶ ἰσοτίμων Κλιμακίων Διοικήσεως. Ἡ ἰσοτιμία αὕτη καθορίζεται διὰ τῶν Πινάκων Ὁργανώσεως.

4. Ἀξιωματικοὶ ὑπηρετοῦντες εἰς Ἐπιτελεῖα Ἀρχηγείου Διοικήσεων καὶ Μονάδων ἔχουν λόγῳ θέσεως τὴν ἀκόλουθον πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν.

α) Ὁ Ὑπαρχηγὸς καὶ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Ἀρχηγείου Ἀεροπορίας τὴν τοῦ Διοικητοῦ Ἀεροπορικῆς Διοικήσεως ἢ Δυνάμεως.

β) Διευθυνταὶ Κλάδων Ἀρχηγείου Ἀεροπορίας καὶ Ἐπιτελάρχαι Διοικήσεων τὴν τοῦ Διοικητοῦ Πτέρυγος.

γ) Διευθυνταὶ Σωμάτων καὶ Βοηθοὶ Ἐπιτελάρχου Διοικήσεων τὴν τοῦ Διοικητοῦ αὐτοτελοῦς Μοίρας.

δ) Διευθυνταὶ Ἐπιτελικῶν Γραφείων καὶ Διευθύνσεων ΑΑ καὶ Δ/χέσεων, τὴν τοῦ Διοικητοῦ Ἐντεταγμένης Μοίρας.

ε) Διευθυνταὶ Ε Γ Μονάδων τὴν τοῦ Διοικητοῦ Σμήνου.

*Ἀρθρον 14.

Κοινοποιήσις καὶ κατχώρησις τῶν ποινῶν.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

1. Οἱ Διοικηταὶ ἐντεταγμένων Μοιρῶν καὶ Σμηνῶν κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλόμενας ποινὰς πρὸς τοὺς ὑφισταμένους τῶν ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασπιστάς δι' ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπογράφουν οἱ τιμωρούμενοι. Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν ποινὴν ὑποβάλλουν αὐθημερὸν τὸ ἀνωτέρου ὑπηρεσιακὸν σημείωμα ἱεραρχικῶς πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος τῶν δι' ἀναφορᾶς ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκθέτουν τὰ περιστατικά τοῦ πειθαρχικοῦ παραπτώματος. Ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος ἐγκρίνων τὴν ποινὴν, διατάσσει τὴν κατχώρισιν τῆς εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν Ἀξιωματικῶν ἐφ' ἧς ὑπογράφουν ἐν συνεχείᾳ οἱ τιμωρούμενοι.

2. Οἱ διοικηταὶ Μονάδων κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ὑπὸ προϊσταμένων διοικητῶν ἐπιβαλλόμενας ποινὰς πρὸς τοὺς ὑφισταμένους τῶν ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασπιστάς διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς Ἀξιωματικῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπογράφουν οἱ τιμωρούμενοι.

3. Οἱ Διοικηταὶ Διοικήσεων καὶ ἀνωτέρων Κλιμακίων κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλόμενας ποινὰς πρὸς μὲν τοὺς ὑφισταμένους τῶν ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασπιστάς

τοῦ ἐπιτελείου των διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς Ἀξιωματικῶν, πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς δι' ἐμπιστευτικῆς διαταγῆς πρὸς τὰς Μονάδας εἰς τὰς ὁποίας ὑπηρετοῦν οἱ τιμωρούμενοι.

4. Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Ἐπιτελεῖα Ἀξιωματικοὶ κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλόμενας ποινὰς πρὸς ὑφισταμένους των ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασπιστάς (ἄρθρον 19 παρ. 4) δι' ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπογράφουν οἱ τιμωρούμενοι, ἐν συνεχείᾳ δὲ διαβιβάζουν τοῦτο ἀρμοδίως δι' ἀναφορᾶς των πρὸς καταχώρησιν τῆς ποινῆς εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν καὶ κοινοποιήσιν ταύτης ὅπου ἀπαιτεῖται.

5. Ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰς Ἀξιωματικούς καὶ Ἀνθυπασπιστάς δύνανται νὰ κοινοποιοῦνται ἐν συγκεντρώσει Ἀξιωματικῶν ἀνωτέρων ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ τιμωρουμένου πρὸς παραδειγματισμόν.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΙΣ

6. Πλὴν τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς Ἀξιωματικῶν αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ καταχωρίζονται ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὰ ἀτομικὰ ἐγγραφα τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν διοικητοῦ, εἰς τὸ βιβλίον Μητρώου ἐκάστου ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ. Εἰς τοῦτο καταχωρίζονται τὸ εἶδος τῆς ποινῆς, ἡ διάρκεια ταύτης, ὁ ἐπιβάλλων τὴν ποινὴν καὶ τὸ πλήρες αἰτιολογικόν.

7. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ καταχωρίζονται καὶ εἰς τὰ τηρούμενα παρὰ τῷ ΑΑ/1ον ΕΓ μητρώα ποινῶν (Ποινολόγια) ὡς καὶ εἰς τὸν τηρούμενον παρὰ τῇ οἰκείᾳ Διευθύνσει τοῦ Ἀρχηγείου Ἀεροπορίας φάκελλον ἐκάστου ἀξιωματικοῦ καὶ ἀνθυπασπιστοῦ. Οὗτοι ἐνημεροῦνται διὰ τῶν ὑποβαλλομένων περιοδικῶν καταστάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΠΟΙΝΑΙ ΟΠΛΙΤΩΝ

Ἄρθρον 15.

Εἶδη ποινῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰς τοὺς ὀπλίτας εἶναι ἡ στέρησις ἀδείας ἐξόδου, ὁ περιορισμός, ἡ κράτησις, ἡ φυλάκισις καὶ ἡ αὐστηρὰ φυλάκισις.

2. Εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὑπαξιωματικούς ἐπιβάλλονται ἐπὶ πλέον ὁ ὑποβιβασμός καὶ ἡ ἐκπτώσις.

3. Εἰς τοὺς Μονίμους καὶ Ἐθελοντάς Ὑπαξιωματικούς αἱ προβλεπόμεναι καὶ ἐπιβαλλόμεναι καταστατικά πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι αἱ εἰς τὸν Νόμον «περὶ Καταστάσεων Ἀνθυπασπιστῶν καὶ Μονίμων καὶ Ἐθελοντῶν Ὀπλιτῶν» καθοριζόμεναι.

ΣΤΕΡΗΣΙΣ ΑΔΕΙΑΣ ΕΞΟΔΟΥ

4. Ἡ ποινὴ τῆς στέρησεως τῆς ἐξόδου ἐπιβάλλεται εἰς κληρωτοὺς ὀπλίτας πρὸς κολασμὸν ἐλαφρῶν παραβάσεων, ἰδίᾳ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κανονικότητα τῆς στολῆς, τὴν ἐμφάνισιν ἐν γένει, παράστασιν καὶ συμπεριφορὰν ἐντὸς τοῦ Στρατοπέδου.

5. Ἐκτίεται διὰ παραμονῆς τοῦ τιμωρουμένου ἐν τῷ Στρατοπέδῳ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ἐχορηγεῖτο ἔξοδος εἰς τοῦτον.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ

6. Ἡ ποινὴ τοῦ περιορισμοῦ ἐπιβάλλεται δι' ἀμέλειαν ὡς πρὸς τὴν καθαριότητα καὶ τὸν κανονικὸν τρόπον τοῦ φέρειν τὴν στολὴν, δι' ἀμέλειαν ὡς πρὸς τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ ἱματισμοῦ, ὀπλισμοῦ καὶ λοιπῶν δημοσίων εἰδῶν καὶ ἐν γένει δι' ἐλαφράς ὑπηρεσιακὰς παραλείψεις.

7. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ περιορισμοῦ οὐδεμιᾶς ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας ἢ ἐκπαιδεύσεως, ἐκτίουν δὲ ταύτην ἐν τῷ θαλάμῳ ἐνθα ἐνοικοῦν, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ συμμετοχὴ των εἰς ψυχγωγικὰς συγκεντρώσεις. Οἱ μόνιμοι ἢ ἐθελονταὶ Ὑπαξιωματικοί, εἰς οὓς ἐπιτρέπεται ἡ παραμονὴ εἰς τὴν πόλιν ἐκτίουν ταύτην οἴκῳ.

ΚΡΑΤΗΣΙΣ

8. Ἡ ποινὴ τῆς κρατήσεως ἐπιβάλλεται πρὸς κολασμὸν σοβαρῶν παραπτωμάτων περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, πειθαρχίαν,

τάξιν ἐν γένει καὶ τὴν συμπεριφορὰν, ὡς καὶ δι' ἀπουσίαν ἐκ τοῦ ἐσπερινοῦ ἢ οἰουμένην ὑποκλοπὴν προσκλητηρίου, διὰ λόγους ἀπρεπείας ἔριδας κλπ.

9. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ κρατήσεως οὐδεμιᾶς ὑπηρεσίας ἢ ἐκπαιδεύσεως ἀπαλλάσσονται. Ἡ ποινὴ ἐκτίεται ὑφ' ἀπάντων εἰς τὸ πειθαρχεῖον, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ προγράμματος καθοριζόμενας ὥρας καθ' ἃς δὲν εἶναι ἀπασχολημένοι εἰς ὑπηρεσίαν τινὰ ἢ ἐκπαίδευσιν.

10. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἐκτίουν τὴν ποινὴν τῆς κρατήσεως εἰς ἰδιαίτερον πειθαρχεῖον, ὅπου ὑφίσταται τοιοῦτον, ἄλλως διατάσσεται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος ὅπως ἐκτίσῃ τὴν ποινὴν ἐν τῷ θαλάμῳ. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περιπτῶσιν οἱ μόνιμοι ὑπαξιωματικοί, δι' οὓς ἐπιτρέπεται ἡ διαμονὴ ἐν τῇ πόλει, ἐκτίουν τὴν ποινὴν τῆς κρατήσεως οἴκῳ, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἤθελε διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ.

ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ

11. Ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως ἐπιβάλλεται πρὸς κολασμὸν βαρυτέρων παραπτωμάτων κατὰ τῆς πειθαρχίας ἢ ἐλαφρῶν μὲν, ἀλλὰ διαπραττομένων ἰδίως ἐν καταστάσει μέθης ἢ καθ' ὑποτροπὴν ἢ κατ' ἐνοπλὸν ὑπηρεσίαν.

12. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως ἐκτίουν τὴν ποινὴν των ἐν τῷ πειθαρχεῖῳ τῆς Μονάδος κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὥρας μερίμνη τῶν ὀργάνων ὑπηρεσίας τῆς Μονάδος.

13. Οἱ στρατεύσιμοι ὑπαξιωματικοὶ ἐκτίουν τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως εἰς ἰδιαίτερον πειθαρχεῖον, εἰς περιπτῶσιν δὲ καθ' ἣν δὲν ὑφίσταται κατάλληλον πειθαρχεῖον ἐκτίουν ταύτην ἐν θαλάμῳ. Οἱ Μόνιμοι ὑπαξιωματικοὶ ἐκτίουν τὴν ποινὴν φυλακίσεως ἐν τῷ δωματίῳ των ἐντὸς στρατοπέδου ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἤθελε διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ.

14. Οἱ διὰ φυλακίσεως τιμωρούμενοι σμηνῖται, χρησιμοποιοῦνται εἰς ἀπάσας τὰς προσθέτους ὑπηρεσίας τῆς Μονάδος κατὰ τὰς ὥρας ἀναπαύσεως.

ΑΥΣΤΗΡΑ ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ

15. Ἡ αὐστηρὰ φυλάκισις ἐπιβάλλεται μόνον εἰς τοὺς Σμηνῖτας, διὰ βαρέα πειθαρχικά παραπτώματα, διαπραττόμενα ἰδίᾳ ἐν ἐνόπλῳ ὑπηρεσίᾳ ἢ καθ' ὑποτροπὴν.

16. Οἱ δι' αὐστηρᾶς φυλακίσεως τιμωρούμενοι Σμηνῖται ἀπαλλάσσονται πάσης ὑπηρεσίας καὶ ἐκπαιδεύσεως ἐκτίουν δὲ ταύτην εἰς ἰδιαίτερον πειθαρχεῖον ἢ εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακάς. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ τῆς οἰκείας Διοικήσεως εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς διαφόρους ἐργασίας.

ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ

17. Ὑποβιβασμός εἰς τὸν ἀμέσως κατώτερον βαθμὸν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὑπαξιωματικούς διὰ θαυμάτον πειθαρχικὸν παράπτωμα ἢ δι' ἐπανειλημμένα βαρέα παραπτώματα, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Ὀπλιτῶν (Ἄρθρον 17).

18. Οἱ υποβιβάζόμενοι ὑπαξιωματικοὶ μετατίθενται εἰς ἄλλην Μονάδα.

ΕΚΠΤΩΣΙΣ

19. Ἐκπτώσις εἶναι ἡ στέρησις τοῦ βαθμοῦ καὶ ἡ μεταφορὰ εἰς τὴν τάξιν τοῦ Σμηνίτου.

20. Ἐκπτώσις ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὑπαξιωματικούς κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Ὀπλιτῶν :

α) Διὰ θαυμάτον πειθαρχικὸν παράπτωμα, ἀφορῶν ἰδίως εἰς τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν ἢ τὴν πειθαρχίαν.

β) Διὰ τὸ προφανῶς ἀδιόρθωτον τῆς διαγωγῆς.

γ) Κατόπιν ἐπανορθωτικῆς ποινῆς, καταγνωσθείσης παρ' οἰουδήποτε δικαστηρίου διὰ πράξιν ἀφορώσαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν ἢ τὴν πειθαρχίαν.

δ) Δι' ἔλλειψιν πίστεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν δημοκρατίαν, τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις.

ε) Δι' ἰδεολογίας σκοπούσας εἰς τὴν ἀνατροπὴν ἢ τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ κρατοῦντος πολιτεύματος ἢ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος ἢ τὴν ἀμβλύνσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν Ἑλλήνων ἐφ' ὅσον συνδέονται πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ προγράμματα κομμάτων διαλυθέντων καὶ τεθέντων ἐκτὸς Νόμου.

στ) Διὰ πᾶν ἐν γένει πειθαρχικὸν παράπτωμα διὰ τὸ ὅποσον κρίνονται ἀναγκαστικῶς ἢ ὡχὶ τελεσφόροι καὶ κατώτεροι πειθαρχικαὶ ποιναί.

21. Οἱ ἐκπίπτοντες τοῦ βαθμοῦ των μετατίθενται εἰς ἄλλην Μονάδα.

Ἄρθρον 16.

Πειθαρχικὴ Δικαιοδοσία.

1. Ἡ δικαιοδοσία ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν περι-
οριστικῶν τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ τῶν διαφόρων κλιμακίων
διοικήσεως πρὸς τοὺς ὑφισταμένους αὐτῶν ὁπλίτας, καθ'
ἕκαστον τὴν κλίμακα τῆς διοικήσεως καθορίζεται ὡς ἀκο-
λούθως :

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΕΠΙ ΟΠΛΙΤΩΝ

Α Α	Κλιμακία Διοικήσεως	Ἡμέραι Ποινῆς			
		Στέρη- σις ἐ- ξόδου	Περνι- σμός Κράτη- σις	Φυλά- κισις ἀ- πλή ἢ αὐστηρά	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1.	Υπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύ- νης	—	—	60	60
2.	Ἀρχηγὸς Ἐνόπλιων Δυνά- μεων	—	—	60	60
3.	Ἀρχηγὸς Ἀεροπορίας	—	—	50	50
4.	Διοικητὴς Τακτικῆς Ἀε- ροπορικῆς Δυνάμεως	—	—	50	40
5.	Διοικητὴς Ἀεροπορικῆς Διοικήσεως	—	—	50	40
6.	Διοικητὴς Πτέρυγος ...	—	—	40	30
7.	Διοικητὴς Σμηναρχίας ...	—	—	30	20
8.	Διοικητὴς Ἀυτοτελοῦς Μοίρας	—	30	30	20
9.	Διοικητὴς Ἐντεταγμένης Μοίρας	—	20	20	10
10.	Διοικητὴς Σμήνου ...	10	10	8	5

2. Τὴν ὡς ἄνω δικαιοδοσίαν ἔχουν καὶ οἱ διοικηταὶ ἰσοτί-
μων κλιμακίων διοικήσεως. Ἡ ἰσοτιμία αὕτη καθορίζεται
διὰ τῶν πινάκων Ὁργανώσεως.

3. Οἱ Ἀξιωματικοὶ οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Ἐπιτελεῖα Ἀρχη-
γείου Διοικήσεως καὶ Μονάδων ἔχουν λόγῳ θέσεως τὴν ὑπὸ
τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 4 καθοριζομένην πειθαρχικὴν δικαιο-
δοσίαν, ἥτις ὅμως ὑπολογίζεται βάσει τοῦ πίνακος τῆς παρ.
1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Δικαιοδοσίαν ἐπιβολῆς ποινῆς ὑποβιβασμοῦ ἢ ἐκπτώ-
σεως εἰς κληρωτοὺς Ὑπαξιωματικούς ἔχουν οἱ Διοικηταὶ
Διοικήσεων (Ἄρθρον 17 παρ. 9).

Ἄρθρον 17.

Πειθαρχικὰ Συμβούλια Ὀπλιτῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Περ' ἐκάστη Ἀεροπορικῇ Διοικήσει λειτουργοῦν δύο
Πειθαρχικὰ Συμβούλια Ὀπλιτῶν, τὸ πρωτοβάθμιον καὶ
τὸ δευτεροβάθμιον, ἀποτελούμενα ἐκ τριῶν Ἀξιωματικῶν
ἐκαστον. Εἰς τὸ πρωτοβάθμιον ὁ Πρόεδρος τυγχάνει ὁπω-
σδήποτε Ἐπισμηναρχὸς ἢ Ἀντισμηναρχός, εἰς δὲ τὸ δευτε-
ροβάθμιον τυγχάνουν καὶ τὰ τρία μέλη ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ
ἐξ ὧν ὁ Πρόεδρος ὁπωσδήποτε Σμηναρχός ἢ Ἀντισμη-
ναρχός ἀρχαιότερος τοῦ Προέδρου τοῦ πρωτοβαθμίου.

2. Ἡ συγκρότησις καὶ ἡ σύγκλησις τῶν Πειθαρχικῶν
Συμβουλίων ἐνεργεῖται διὰ διαταγῆς τῆς οἰκείας Διοικήσεως.
Χρὴς εἰσηγητοῦ ἐκτελεῖ τὸ νεώτερον μέλος. Τὰ Συμβούλια
εὐρίσκονται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἀπάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ.
Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦτου πρέπει νὰ ὀρίζονται καὶ ἀναπληρω-
ματικά μέλη.

3. Τὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια Ὀπλιτῶν εἶναι ἀρμόδια
ὡπως γνωματεύουν ἐπὶ τῶν κάτωθι ζητημάτων :

α) Ὑποβιβασμὸς κληρωτοῦ Ὑπαξιωματικοῦ.

β) Ἐκπτώσις βαθμοῦ κληρωτοῦ Ὑπαξιωματικοῦ.

γ) Ἀπαλλαγὴ κληρωτοῦ ὁπλίτου τῆς ὑπηρετήσεως τῶν
πέραν τῶν 100 ἐκτιθείσων ἡμερῶν Πειθαρχικῆς φυλακί-
σεως.

Διαδικασίαι διὰ τὸν Ὑποβιβασμὸν καὶ τὴν ἐκπτώσιν.

4. Πᾶς Διοικητὴς Μονάδος καὶ ἐν γένει πᾶς Ἀξιωμα-
τικὸς προϊστάμενος ὑπηρεσίας τινός, φρονῶν ὅτι κληρωτὸς
Ὑπαξιωματικός, ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς διαταγᾶς του, ὑπέπεσεν
εἰς παράπτωμα δικαιολογοῦν τὸν ὑποβιβασμὸν ἢ τὴν ἐκ-
πτώσιν, ὑποβάλλει πρὸς τὴν Μονάδα του σχετικὴν ἐκ-
θεσιν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρει λεπτομερῶς τοὺς λόγους τοὺς
προκαλοῦντας τὴν τοιαύτην πρότασιν του, ἐπισυνάπτει δὲ
ἀντίγραφον τοῦ φύλλου Μητρώου τοῦ παραπεμπομένου ὑπα-
ξιωματικοῦ ὡς καὶ πᾶν ἄλλο στοιχεῖον στηρίζον τὴν πρό-
τασίν του (δικυογραφίαι, ἐγγράφα Ἀρχῶν Ἀσφαλείας κλπ.).

5. Ὁ Διοικητὴς Μονάδος ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς τὴν
σχετικὴν πρότασιν πρὸς τὴν οἰκείαν Διοίκησιν μετὰ τῆς
γνώμης του. Ὁ Διοικητὴς τῆς Διοικήσεως ἐὰν μὲν κρίνῃ
ὅτι τὰ περιστατικὰ δὲν δικαιολογοῦν τὴν ποινὴν τοῦ ὑπο-
βιβασμοῦ ἢ τῆς ἐκπτώσεως, ἐπιστρέφει τὴν σχετικὴν
ἁλληλογραφίαν, τιμωρῶν τὸν ὑπαξιωματικὸν δι' ἐλαφροτέρας
ποινῆς, ἐὰν δὲ κρίνῃ ἐπαρκῆ τὰ περιστατικὰ διατάσσει τὴν
παραιομπὴν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ εἰς τὸ πρωτοβάθμιον
Πειθαρχικὸν Συμβούλιον Ὀπλιτῶν.

6. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου συγκλεῖ τὸ Συμβούλιον
ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὸν τῆς
παραπεμπτικῆς διαταγῆς. Τὸ Συμβούλιον ἐξετάζει τὴν
ὑπόθεσιν καὶ συντάσσει ἡτιολογημένην γνωμοδότησιν τὴν
ὁποίαν ὑποβάλλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὴν οἰκείαν Διοίκη-
σιν.

7. Ὁ Πρόεδρος καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον πρὸς τριῶν τρυ-
λίστον πλήρων ἡμερῶν ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν συνεδρία-
σιν ἵνα ἀπολογηθῇ γνωρίζων ἅμα αὐτῷ ὅτι δύναται νὰ
ἀπολογηθῇ καὶ δι' ἐγγράφου ὑπομνήματός του ὑποβαλλομένου
ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Πρόεδρον πρὸ τῆς συνεδριάσεως. Ἐὰν ὁ
ἐγκαλούμενος καίτοι κλητευθεὶς νομίμως δὲν προσῆλθεν,
ἡ διαδικασία συνεχίζεται. Δύναται ὡσαύτως ὁ Πρόεδρος
νὰ καλέσῃ ἐνὸπιον τοῦ Συμβουλίου μάρτυρας ἐὰν κρίνῃ
τοῦτο ἀπαραίτητον πρὸς διαφώτισιν τοῦ Συμβουλίου.

8. Ἡ ἀπόφασις λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν διὰ μυσ-
τικῆς ψηφοφορίας.

Ἐὰν τὸ ἐρώτημα εἶναι ἡ ἐκπτώσις καὶ τὸ Συμβούλιον
ἀπεφάνθῃ ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου, ὁ Πρόεδρος θέτει ἐν τῇ
αὐτῇ συνεδρίᾳ ἐνὸπιον τοῦ Συμβουλίου τὸ ἐρώτημα τοῦ ὑπο-
βιβασμοῦ.

9. Καταδικαστικὴ γνωμοδότησις ληφθεῖσα παμψηφεί
εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Διοικητὴν τῆς Διοικήσεως. Ἐὰν ἡ
καταδικαστικὴ γνωμοδότησις ἐλήφθῃ διὰ πλειοψηφίας,
τότε ὁ Διοικητὴς Διοικήσεως ὑποχρεοῦται ἐφ' ὅσον ζητήσῃ
τοῦτο ὁ ἐγκαλούμενος ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινο-
ποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ ἐρωτηθῇ εἰδικῶς κατὰ τὴν ἐνώ-
πιον τοῦ πρωτοβαθμίου Συμβουλίου διαδικασίαν καὶ δηλώ-
σῃ τοῦτο, νὰ διατάξῃ τὴν παραιομπὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς
τὸ δευτεροβάθμιον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον.

Καταδικαστικὴ γνωμοδότησις καὶ τοῦ Συμβουλίου ταύ-
του ληφθησομένη παμψηφεί τυγχάνει ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν
Διοικητὴν τῆς Διοικήσεως. Ἐὰν ἡ καταδικαστικὴ γνωμοδότη-
σις τοῦ πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου Πειθαρχικοῦ
Συμβουλίου ἐλήφθῃ κατὰ πλειοψηφίαν τότε ὁ Διοικητὴς
τῆς Διοικήσεως δύναται νὰ ἀποδεχθῇ τὴν αὐτὴν εἴτε νὰ μὴ τὴν
ἀποδεχθῇ ὅποτε τιμωρεῖ τὸν ἐγκαλούμενον Ὑπαξιωματικὸν
δι' ἐλαφροτέρας ποινῆς.

Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τοῦ πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβα-
θμίου Συμβουλίου εἶναι ἀπαλλακτικὴ εἴτε παμψηφεί εἴτε
διὰ πλειοψηφίας, αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν διοικητὴν
τῆς Διοικήσεως ὅστις τιμωρεῖ τὸν ἀπαλλοκνέντα ὑπαξιω-
ματικὸν δι' ἐλαφροτέρας πειθαρχικῆς ποινῆς, ἐφ' ὅσον κρίνει
τοῦτον πειθαρχικῶς ἐλεγκτέον.

10. Ἡ περὶ ὑποβιβασμοῦ ἢ περὶ ἐκπτώσεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τῆς Μονάδος.

11. Ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω διαδικασία ἀκολουθεῖται καὶ προκειμένου περὶ κληρωτῶν ὀπλιτῶν οἱ ὁποῖοι ἔχουν τιμωρηθῇ καὶ ἐκτίσει πειθαρχικὰς ποινὰς φυλακίσεως πλέον τῶν 100 ἡμερῶν ἐν συνόλῳ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τελευταίας ποινῆς καὶ ἐφεξῆς ἀποδεικνύουν καλὴν διαγωγὴν καὶ κρίνεται ὅτι πρέπει ν' ἀπαλλαγῶν τῆς ὑπηρετήσεως τῶν πέραν τῶν 100 ἡμερῶν φυλακίσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κληρωτοῦ ὀπλίτου τῆς ὑπηρετήσεως τῶν πέραν τῶν 100 ἐκτιθεισῶν ἡμερῶν πειθαρχικῆς φυλακίσεως, ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου εἶναι εὐνοϊκὴ, ὑποβάλλεται ἡ σχετικὴ ἀλληλογραφία ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὅστις ἀποφασίζει τελικῶς.

Ἄρθρον 18.

Κοινοποιήσις καὶ Καταχώρισις τῶν Ποινῶν.

1. Οἱ Διοικηταὶ ἐντεταγμένοι Μοιρῶν καὶ Σμηνῶν γνωστοποιῶν προφορικῶς τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς τοὺς ὀπλίτας, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἀναφέρουν αὐτάς διὰ τῶν Ἡμερησίων Ἀναφορῶν ἀρμοδίως πρὸς ἔγκρισιν καὶ καταχώρισιν εἰς Ἡμερησίαν Διαταγὴν καὶ κοινοποιήσιν ὅπου ἀπαιτεῖται.

2. Ὁ Διοικητὴς τῆς Μονάδος, ἐγκρίνων, τὰς εἰς τὰς Ἡμερησίας Ἀναφορὰς περιλαμβανομένας ποινὰς, διατάσσει τὴν καταχώρισιν τῶν, εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τῆς Μονάδος, ὁμοῦ μετὰ τῶν ποινῶν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς ὀπλίτας τῆς Μονάδος τοῦ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἢ ὑπὸ ἐτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Μονάδος ἢ ἐτέρων Ἀρχῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

3. Τὰ ὄργανα ὑπηρεσίας (ἄρθρον 19 παραγρ. 6) κοινοποιῶν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς τοὺς ὀπλίτας προφορικῶς, ἀναφέρουν δὲ περὶ αὐτῶν πρὸς τὸν οἰκεῖον Διοικητὴν διὰ τῶν ὑποβαλλομένων «Δελτίων Συμβάντων».

4. Οἱ Διοικηταὶ Ἀεροπορικῶν περιοχῶν (Ἄρθρον 19 παραγρ. 4) κοινοποιῶν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς ὀπλίτας διὰ τῶν Ἡμερησίων Διαταγῶν Στρατοπέδου.

5. Ἀπασαὶ αἱ προϊστάμεναι τῆς Μονάδος Ἀρχαὶ κοινοποιῶν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς τοὺς ὀπλίτας διὰ διαταγῆς πρὸς τὰς οἰκείας Μονάδας.

6. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς κληρωτοὺς ὀπλίτας ποιναὶ φυλακίσεως ἀπλῆς ἢ αὐστηρᾶς κοινοποιοῦνται μερίμνῃ τῆς Μονάδος εἰς τὸ Στρατολογικὸν Γραφεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχονται στρατολογικῶς οἱ τιμωρούμενοι.

7. Ἐπὶ σκοπῷ παραδειγματισμοῦ αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς ὀπλίτας ποιναὶ κοινοποιοῦνται ἐν προσκλητηρίῳ πρὸς ἅπαντας τοὺς ὀπλίτας τῆς Μονάδος διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς κεχωρισμένως δι' Ὑπαξιωματικῶς καὶ Σμηνίτας.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΙΣ

8. Αἱ ποιναὶ στερήσεως ἀδείας ἐξόδου αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ἐντεταγμένης Μοίρας ἢ Σμήνους καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν αὐτῶν.

Ἀπασαὶ οἱ λοιπαὶ ποιναὶ τῶν ὀπλιτῶν καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τῆς Μονάδος.

9. Ἐκτὸς τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς αἱ ποιναὶ τῶν μὲν μονίμων καὶ ἐθελοντῶν ὀπλιτῶν καταχωρίζονται ὡς ἐν ἄρθρῳ 14 παρ. 6 καὶ 7 καθορίζεται διὰ τοὺς Ἀξιωματικῶς καὶ Ἀνθυπασισταῖς, τῶν δὲ κληρωτῶν ὀπλιτῶν εἰς τὰ προβλεπόμενα βιβλία καὶ μητρώα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Διάφοροι Διατάξεις περὶ Πειθαρχικῶν Ποινῶν.

Ἄρθρον 19.

Εἰδικαὶ Περιπτώσεις Πειθαρχικῆς Δικαιοδοσίας.

1. Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις παρέχεται εἰς βαθμοφόρους πρὸς διευκόλυνσιν ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τῶν, πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ ἐπὶ κατωτέρων τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασισταῶν καὶ ὀπλιτῶν, μὴ τελούντων ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἢ τὴν ἑμμεσον διοίκησιν τῶν.

2. Ὑποδιουικηταί.

Ἡ εἰς τοὺς ὑποδιουικητὰς παρεχομένη πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἀσκήτῃται ἐφ' ὅλων τῶν κατωτέρων τῶν στρατιωτικῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δυνάμιν τοῦ κλιμακίου οὗτος τυγχάνουν ὑποδιουικηταί. Ἡ πειθαρχικὴ αὐτὴ δικαιοδοσία τυγχάνει ἴση μὲ τὴν τοιαύτην τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ἀμέσως κατωτέρου ἐπιπέδου Διοικήσεως ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13.

3. Διοικητὴς Φρουρᾶς (Πόλεως) καὶ Φρουραρχος.

Οἱ Διοικηταὶ Φρουρῶν καὶ οἱ Φρουραρχοὶ ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς τελευταίους ἔχουν ἀνατεθῇ καθήκοντα τάξεως καὶ πειθαρχίας ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἐφ' ἀπάντων τῶν κατωτέρων τῶν στρατιωτικῶν τοῦ Κλάδου τῶν Ε.Δ. εἰς ὃν οὗτοι ἀνήκουν, τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ φρουρᾷ ἢ διερχομένων διὰ ταύτης καὶ μὴ ὑπαγομένων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν, διὰ πάντα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν πειθαρχίαν, τὴν τάξιν, τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν ἐν τῇ πόλει.

α) Ἐὰν φέρουν βαθμὸν ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, οἱ μὲν Ἀντιπτεράρχοι ἴσην πρὸς τὴν τοῦ Διοικητοῦ Τ.Α.Δ. οἱ δὲ Ὑποπτεράρχοι ὡς καὶ οἱ Ταξίαρχοι ἴσην πρὸς τὴν τοῦ Διοικητοῦ Πτέρυγος.

β) Ἐὰν φέρουν βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ Διοικητοῦ αὐτοτελοῦς Μοίρας.

γ) Ἐὰν φέρουν βαθμὸν κατωτέρου ἀξιωματικοῦ ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ Διοικητοῦ Σμήνους.

4. Διοικηταὶ Ἀεροπορικῶν Περιοχῶν.

Ὅσῳ εἰς τὴν αὐτὴν Ἀεροπορικὴν Περιοχὴν (Στρατοπέδον) ἐδρεύουν πλείονες τῆς μιᾶς Μονάδος, μὴ τελούσαι ὑπὸ ἐνιαίαν Διοίκησιν ὁ ἀρχαιότερος Διοικητὴς Μονάδος ὀρίζεται ὡς Διοικητὴς τῆς Ἀεροπορικῆς ταύτης περιοχῆς. Οὗτος ἔχει πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν Διοικητοῦ Πτέρυγος καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν λοιπῶν Μονάδων τῆς Ἀεροπορικῆς Περιοχῆς ἀλλὰ μόνον διὰ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν γενικὴν λειτουργίαν τῆς Ἀεροπορικῆς Περιοχῆς, οὐχὶ δὲ διὰ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν καὶ ὑπηρεσίαν τῶν Μονάδων.

5. Διοικηταὶ Ἀεροπορικῶν Ἀποσπασμάτων.

Οἱ Διοικηταὶ Ἀεροπορικῶν Ἀποσπασμάτων ἰσχυροῦ πλήρη διοίκησιν ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἔχουν τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν Διοικητοῦ αὐτοτελοῦς Μοίρας ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ ἐντεταγμένης δὲ Μοίρας εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

6. Ὅργανα Ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ἀργίας καθὼς καὶ κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ὥρας, ὁ ἀξιωματικὸς ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἢ ἐπιφυλακῆς τῆς Ἀεροπορικῆς Περιοχῆς ὧν ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν τάξιν ἐν τῇ Ἀεροπορικῇ Περιοχῇ ἔχει δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τὴν πειθαρχικὴν ματαγωγὴν ἢ τὸν καθ' οἷονδήποτε ἄλλον τρόπον περιορισμὸν, παντὸς κατωτέρου τοῦ στρατιωτικοῦ διατάσσοντος τὴν ἐν τῇ Ἀεροπορικῇ περιοχῇ τάξιν ἢ διαπράττοντος παράπτωμα ἀπειτοῦν ἡμετέραν περιστολήν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν καὶ οἱ ὑπ' αὐτὴν ἀξιωματικοὶ ὑπηρεσίας τῶν ἐν τῇ Ἀεροπορικῇ περιοχῇ ἐδρευουσῶν Μονάδων διὰ τοὺς ὀπλίτας τῆς οἰκείας Μονάδος. Εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἀξιωματικῶν τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχει ὁ ὑπαξιωματικὸς ὑπηρεσίας ἢ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρόντων ὑπαξιωματικῶν τῆς Μονάδος.

Τὰ ὄργανα ὑπηρεσίας ἔχουν τὴν ἀκλόνητον πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν:

α) Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ μέχρι 10 ἡμέρας περιορισμὸν ἢ κράτησιν.

β) Κατώτεροι Ἀξιωματικοὶ μέχρι 6 ἡμέρας περιορισμὸν ἢ κράτησιν.

γ) Ἀνθυπασισταὶ μέχρι 6 ἡμέρας περιορισμὸν.

δ) Ὑπαξιωματικοὶ 4 ἡμέρας περιορισμὸν.

"Αρθρον 20.

Έπαυξήσις, Μείωσις, Άρσις, Διακοπή ή Απαλλαγή,
Έκτίσεως Ποινών.

1. Πᾶς Διοικητής προϊστάμενος τοῦ ἐπιβάλλοντος ποινῆς τινα, δύναται νά ἐπαυξήσῃ ταύτην ἐάν κρίνῃ ὅτι ἡ φύσις τοῦ παραπτώματος, αἱ συνθήκαι ὅρ' ἂς τοῦτο ἔλαβε χώραν, ἡ προτέρα δικηγόρ, τοῦ τιμωρηθέντος ἡ ἡ ἀνάγκη περιστολῆς συγχῶν παραπτωμάτων παρομοίας φύσεως, ἐπιβάλλουν αὐστηροτέραν ποινήν. Ὑπὸ τὸν ὅρον ἐπαυξήσις νοεῖται καὶ ἡ μετατροπὴ τοῦ εἶδους τῆς ποινῆς ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον.

2. Ὁ ἐπιβάλλων ποινήν τινα δύναται νά μειώσῃ ἢ νά ἄρῃ ταύτην, ἐάν ἐκ νεωτέρας ἐξετάσεως διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ἀρχικὴ ἀπόφασις ἐσθηρίχθη ἐπὶ ἐσφαλμένων ἢ ἀτελῶν πληροφοριῶν. Ὑπὸ τὸν ὅρον μείωσις νοεῖται καὶ ἡ μετατροπὴ τοῦ εἶδους τῆς ποινῆς ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον.

3. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἄρσις ἢ μείωσις ἐπιβληθεῖσης ποινῆς πρέπει νά λάβῃ χώραν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἐπεβλήθη αὕτη. Πέραν τῆς ἡμερομηνίας ταύτης δικαίωμα ἄρσεως ἢ μείωσεως ἐπιβληθεῖσης ποινῆς ἔχει μόνον ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐπιβάλλοντος ποινῆς τινα, κρίνων ἐκ τοῦ αἰτιολογικοῦ τῆς ποινῆς ὅτι αὕτη εἶναι δυσανόλογως αὐστηρά, διατάσσει τὴν ὑποβολὴν αὐτῇ πλειόνων στοιχείων καὶ ἐάν ἐκ τούτων κρίνῃ δικαίαν τὴν μείωσιν ἢ ἄρσιν τῆς ποινῆς ὑποδεικνύει εἰς τὸν ἐπιβάλλοντα τὴν ποινήν τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν τὴν μείωσιν ἢ τὴν ἄρσιν ταύτης προκειμένου αὐτὸς οὗτος ὁ ἐπιβάλλων τὴν ποινήν νά μειώσῃ ἢ ἄρῃ ταύτην. Ἐάν οὗτος δὲν πείθεται, τότε ὁ προϊστάμενος Διοικητής ἐλαττώνει ἢ αἵρει τὴν ποινήν, τιμωρῶν τὸν ἐπιβάλλοντα ταύτην ἐάν κρίνῃ ὅτι λόγοι προσωπικοὶ ἐπηρέασαν τὴν τοιαύτην ἐκτιμῆσιν του.

4. Προκειμένου περὶ ἐπαυξήσεως ἐπιβληθεῖσης ποινῆς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκπίπτουν διὰ τὴν ἐκτίσιν ταύτης, αἱ ἡδὴ ἐκτιθεῖσαι ἡμέραι τῆς ἀρχικῶς ἐπιβληθεῖσης ποινῆς, ἀνεξαρτήτως τοῦ εἶδους ταύτης.

5. Ἀναστολή ἐκτίσεως ἐπιβληθεῖσης ποινῆς ἀπαγορεύεται ἐκτὸς ἐάν συντρέχουν λόγοι υγιείας ἢ ἄλλοι σοβαροὶ λόγοι, πιστοποιούμενοι δι' ἐπισήμων ἐγγράφων. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν δικαίωμα χορηγήσεως ἀναστολῆς ἐκτίσεως ποινῆς ἔχει ὁ Διοικητής τῆς Μονάδος ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ αὐτῇ ἱατρικῆς γνωματεύσεως. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν ὁ Διοικητής τῆς Μονάδος, δύναται μὲν νά διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς ἐφ' ὅσον αὕτη ἐπεβλήθη ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων του ἐάν δὲ ἡ ποινὴ ἐπεβλήθη ὑπὸ προϊσταμένου Διοικητοῦ δύναται νά χορηγήσῃ ταύτην μόνον ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν του λόγοι ἐπείγοντος ἐπιβάλλουν τοῦτο, ἀναφέρων ἕνα εἰς τὸν ἐπιβάλλοντα τὴν ποινήν περὶ τῆς χορηγήσεως ἀναστολῆς. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνασταλείσης ποινῆς, ἐκτίεται εὐθὺς ὡς ἐκλείβουν οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν διακοπὴν λόγους.

6. Ἀπαλλαγὴ ἐκτίσεως τοῦ ὑπολοίπου τῶν συνθῶν πειθαρχικῶν ποινῶν διατάσσεται μόνον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ Ἐθνικῶν ἐορτῶν ἢ εὐτυχῶν Ἐθνικῶν γεγονότων.

"Αρθρον 21.

"Εναρξίς καὶ Λήξις Ποινῶν.

1. Αἱ ποιναὶ περιορισμοῦ, κρατήσεως καὶ φυλακίσεως, ἀπλῆς ἢ αὐστηρᾶς ἐπιβάλλονται εἰς ἡμέρας καὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐπεβλήθησαν, λογίζονται δὲ ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἀναφορᾶς τῆς ἡμέρας ἀναρξέως αὐτῶν καὶ λήγουν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ποινῆς.

2. Πᾶσα νέα ἐπιβληθεῖσα ποινὴ βαρυτέρα τῆς ἐκτιμώμενης ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐπιβάλλεται, διακοπτομένης τῆς ἐκτιμώμενης καὶ λήγει ὅταν συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ταύτης, μεθ' ὃ συνεχίζεται ἡ διακοπείσα.

3. Ὁ χρόνος νοσηλείας τοῦ ὑπὸ ποινὴν διατελοῦντος στρατιωτικοῦ δὲν προσμετρεῖται εἰς τὸν τῆς ποινῆς.

4. Ὁ Διοικητὴς Μονάδος ὀφείλει νά διατάσῃ τὴν ἀποφυλάκισιν παντὸς ὑφισταμένου του ἐκτάκτως ἀχθέντος ἐν τῷ πειθαρχεῖᾳ εἰς ἣν δὲν ἐπεβλήθη ὠρισμένη ποινὴ μετὰ 24 ὥρων διαμονῆν εἰς τὸ πειθαρχεῖον.

"Αρθρον 22.

Στρατιωτικοὶ Τιμωρούμενοι ἐκτὸς τῆς Ἑδρας τῆς Μονάδος των.

1. Διὰ τοὺς Στρατιωτικούς τοὺς εὐρισκομένους ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῆς Μονάδος των, ἐπ' ἀδείᾳ ἢ δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίαις καὶ τιμωρουμένους ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὰς ἐπομένας παραγράφους εἰς ὃ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐκτίσιν τῶν ποινῶν.

2. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ περιορισμοῦ καὶ κρατήσεως ἐκτίσιν τὴν ποινήν των, μετὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Μονάδα των.

3. Οἱ διατελοῦντες ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ καὶ τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως εἶναι δυνατόν, ἐφ' ὅσον τὸ διαπραχθὲν παράπτωμα εἶναι λίαν σοβαρόν, ν' ἀνακληθοῦν ἰδίαις αὐτῶν δαπάναις εἰς τὴν Μονάδα των, διακοπτομένης τῆς ἀδείας των, πρὸς ἐκτίσιν τῆς ποινῆς των.

4. Οἱ διατελοῦντες ἐν ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ ἢ προσωρινῶς ἀπουσιάζοντες δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καὶ τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως, ἐκτίουν τὴν ποινήν των μετὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Μονάδα των.

"Αρθρον 23.

"Επιπτώσεις τῶν Πειθαρχικῶν Ποινῶν.

1. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἔχουν τὰς κάτωθι ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει :

α) Ἐπηρεάζουν, ἀναλόγως τῆς σοβαρότητός των, τὴν ἐξέλιξιν τῶν στελεχῶν.

β) Ἐπηρεάζουν τὸν ὑπὲρ τὴν θητεῖαν χρόνον παραμονῆς ὑπὸ τὰ ὄπλα τῶν κληρωτῶν ὀπλιτῶν καὶ ἐφέδρων ἀξιωματικών, ὡς ἐν παραγράφῳ 2 κατωτέρω.

γ) Ἐπηρεάζουν τὴν διαγωγὴν τῶν ἀπολυομένων κληρωτῶν ὀπλιτῶν, ὡς ἐν παραγράφῳ 3 κατωτέρω.

2. Χρόνος παραμονῆς ὑπὸ τὰ ὄπλα.

Ὁ χρόνος παραμονῆς ὑπὸ τὰ ὄπλα τῶν κληρωτῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, καθορίζεται ὡς ὁ Νόμος περὶ Στρατολογίας) ὁρίζει.

3. Διαγωγὴ Ἀπολυομένων.

α) Ἐπὶ τῶν ἀπολυτηρίων τῶν ἀπολυομένων κληρωτῶν ὀπλιτῶν καταχωρίζεται ἡ ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ ἐπιδειχθεῖσα διαγωγὴ των, βάσει κατωτέρω κριτηρίων.

Κριτήρια Ἐκτιμώσεως Διαγωγῆς.

Α/Α Διαγωγὴ Κριτήρια Ἐκτιμώσεως.

1. Ἀρίστη Ποινὰ φυλακίσεως μέχρι 30 ἡμερῶν συνολικῶς.

2. Αἶον Καλὴ Ποινὰ φυλακίσεως ἀπὸ 31 μέχρις 60 ἡμερῶν συνολικῶς.

3. Καλὴ Ποινὰ φυλακίσεως ἀπὸ 61 ἡμερῶν μέχρις 90 ἡμερῶν συνολικῶς.

4. Μετρίξ Ποινὰ φυλακίσεως ἀπὸ 91 μέχρις 120 ἡμερῶν συνολικῶς.

5. Κακὴ Ποινὰ φυλακίσεως ἄνω τῶν 120 ἡμερῶν συνολικῶς ἢ ὑποβιβασμὸς ἢ ἐκπτώσις.

β) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἡμερῶν φυλακίσεως πρὸς ἐκτίμησιν τῆς διαγωγῆς αἱ ἡμέραι ποινῶν πολλαπλασιάζονται ἐπὶ τοὺς κάτωθι συντελεστάς :

(1) Αἱ ἡμέραι ἀπλῆς πειθαρχικῆς φυλακίσεως ἐπὶ τὸν συντελεστὴν ἕνα.

(2) Αἱ ἡμέραι φυλακίσεως αἱ καταγνωσθεῖσαι ὑπὸ στρατοδικείου Ἀεροπορίας ἢ ὑπὸ ποινικῶν δικαστηρίων δι' ἀδικήματα τελεσθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς στρατεύσεως, ἐπὶ τὸν συντελεστὴν δύο.

(3) Αἱ ἡμέραι αὐστηρᾶς πειθαρχικῆς φυλακίσεως ἐπὶ τὸν συντελεστὴν τρία.

4. Διαγωγὴ Ἀπομακρυνομένων ἐκ τῶν Παραγωγικῶν Σχολῶν Μαθητῶν.

Ἡ διαγωγή τῶν ἀπομακρυνόμενων ἐκ τῶν Παρχωγικῶν Σχολῶν μαθητῶν καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

α) Εἰς ἅς περιπτώσεις ὁ διανυθεὶς εἰς τὰς Σχολὰς χρόνος φοιτήσεως δὲν λογίζεται ὡς τοιοῦτος πραγματικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ συνεπῶς οἱ ἀπομακρυνόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκπληρώσουν εἰς τὸ Στράτευμα ἐξ ὑπαρχῆς ὀλόκληρον τὴν ἢν ὑπέχουν κατὰ τὸν Νόμον περὶ Στρατολογίας, ὑποχρέωσιν θητείας ἢ ἐκγυμνάσεως, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς διαγωγῆς οὔτε οἱ λόγοι τῆς ἐκ τῆς Σχολῆς ἀπομακρύνσεως, οὔτε αἱ ποιναὶ αἰτινες ἐπεβλήθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεώς των ἐν αὐτῇ. Ὁ καθορισμὸς τῆς διαγωγῆς αὐτῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὴν ἐκ τοῦ Στρατεύματος ἀπόλυσιν των κατὰ τὰ ἰσχύοντα διὰ τοὺς ὀπλίτας, βάσει τῶν ποινῶν αἰτινες θὰ ἐπιβληθῶν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκπληρώσεως τῆς ὡς ἄνω ὀφειλομένης ὑποχρέσεως θητείας ἢ ἐκγυμνάσεως.

β) Εἰς ἅς περιπτώσεις ὁ διανυθεὶς εἰς τὰς Σχολὰς χρόνος φοιτήσεως λογίζεται ὡς τοιοῦτος πραγματικῆς ὑπηρεσίας, διακρίνονται αἱ ἀκόλουθοι περιπτώσεις :

(1) Ἐφ' ὅσον ὁ ἀπομακρυνόμενος τῆς Σχολῆς δὲν ὑπέχει ὑπόλοιπον θητείας ἢ ἐκγυμνάσεως, ἢ ὑπέχει μικρότερον τῶν ἐξ (6) μηνῶν, ἢ δὲ ἀπομάκρυνσις ἐγένετο λόγῳ σοβαρῶν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων, ἦτοι διὰ πράξεις ἀσυμβιβάστους πρὸς τὸ στρατιωτικὸν ἀξίωμα ἢ δι' ἑλλειψὶν στρατιωτικῶν προσόντων διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς διαγωγῆς, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ποιναὶ αἰτινες ἐπεβλήθησαν αὐτῷ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου μόνον ἐξαμήνου τῆς ἐν τῇ Σχολῇ φοιτήσεώς του. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς διαγωγῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἰσχύοντα διὰ τοὺς ὀπλίτας.

(2) Ἐφ' ὅσον ὁ ἀπομακρυνόμενος τῆς Σχολῆς ὑπέχει ὑπόλοιπον θητείας ἢ ἐκγυμνάσεως μεγαλύτερον τῶν ἐξ (6) μηνῶν, διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς διαγωγῆς δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπιβληθεῖσαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ Σχολῇ φοιτήσεώς του, ποιναί, ἀλλὰ αἱ ποιναί, αἰτινες θὰ ἐπιβληθῶν κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκπληρώσεως εἰς τὸ Στράτευμα τοῦ ὑπολοίπου θητείας ἢ ἐκγυμνάσεως. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς διαγωγῆς τούτων, ἐφαρμόζονται τὰ ἰσχύοντα διὰ τοὺς ὀπλίτας.

(3) Εἰς ἅς περιπτώσεις ἢ ἐκ τῆς Σχολῆς ἀπομάκρυνσις ὀφείλεται εἰς τοὺς ἀκολουθοῦς λόγους, ἢ διαγωγή τῶν οὕτως ἀπομακρυνόμενων χαρακτηρίζεται πάντοτε ὡς ΚΑΚΗ.

(α) Εἰς παραπτώματα θίζοντα τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν ἢ ἀξιοπρέπειαν ὡς μαθητῶν, δι' ἧς κρίνονται ἀνεπαρεῖς αἱ προβλεπόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναί.

(β) Εἰς παράβασιν τοῦ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καθήκοντος δι' ἣν κρίνονται ἀνεπαρεῖς αἱ προβλεπόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναί.

(γ) Εἰς συμμετοχὴν εἰς ἐνεργείας στρεφόμενας κατὰ τῆς Ἑθνικῆς ἀμύνης τῆς χώρας ἢ εἰς διενέργειαν προπαγάνδας τεινούσης πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς ἢ εἰς προτροπὴν εἰς ἀπειθείαν κατὰ τῶν κειμένων νόμων ἢ εἰς προσβολὴν τῆς ιδέας τῆς πατρίδος καὶ τῶν Ἑθνικῶν Συμβόλων.

(δ) Εἰς καταδίκην ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει, ἀπάτῃ, ἐκβιάσει, πλαστογραφίᾳ, δωροδοκίᾳ, ἀπιστίᾳ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, συκοφαντικῇ δυσφημίσει, ψευδορκίᾳ, ψευδεὶ καταμηνύσει, ἐγκλήματι κατὰ τῶν ἡθῶν καὶ λιποταξίᾳ.

(ε) Εἰς ἀποστέρησιν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Παράπονα.

Ἄρθρον 24.

Γενικαὶ Διατάξεις περὶ παραπόνων.

1. Πᾶς στρατιωτικὸς δικαιοῦται νὰ παραπονεθῇ κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι κεφαλαιῷ διατάξεις, ἐὰν θεωρήσῃ ἑαυτὸν ἀδικούμενον ἐκ τινος δοθείσης αὐτῷ διαταγῆς ἢ ἐκ τινος ἐνεργείας ἢ μέτρου τῶν προϋσταμένων τοῦ ἀφοῦ προηγούμενως ὑπακούσῃ καὶ συμμορφωθῇ πλήρως πρὸς τὴν δοθείσαν διαταγὴν ἢ πρὸς τὰ ληφθέντα μέτρα. Ἄνευ τοῦ ὅρου τούτου,

ὄχι μόνον δὲν γίνεται δεκτὸν τὸν παράπονόν του ἀλλ' ὑπέχει ἀκεραίαν εὐθύνην ἐκ τῆς μὴ ὑπακούσῃς ἢ μὴ συμμορφώσεώς του, ἔστω καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶχεν δίκαιον.

2. Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως διαταγῆς, ἢ ἐκτίσεως ἐπιβληθείσης ποινῆς πρὸς ἐξέτασιν παραπόνων, ἀπαγορεύεται. Μόνον μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς ἢ τὴν ἐναρξιν ἐκτίσεως τῆς ποινῆς εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ παράπονον.

3. Ὑποβολὴ μόνον τῶν ἀτομικῶν παραπόνων ἐπιτρέπεται, ἦτοι δι' ἀδικίαν προσγενομένην εἰς τὸν παραπονούμενον καὶ οὐχὶ εἰς ἄλλον ἢ εἰς ἄλλους. Κατὰ συνέπειαν ὑποβολὴ παραπόνων, ἐξ ὀνόματος ἢ πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλου, ἀπαγορεύεται.

Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ὑποβολὴ παραπόνων παρ' ὁμάδος στρατιωτικῶν, ἐνεργούντων ἐκ συμφώνου, ἔστω καὶ ἐὰν αἱ ἀναφορὰὶ παραπόνων ὑποβάλλωνται κεχωρισμένως. Ἡ πρᾶξις αὕτη συνιστᾷ τὸ ποινικὸν ἀδίκημα τῆς ὁμαδικῆς ἀπειθείας, τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

4. Πᾶν παράπονον ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς, ἐγγράφως μὲν ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασιπτῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν, προφορικῶς δὲ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὀπλιτῶν.

5. Τὰ παράπονα ὑποβάλλονται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀφ' ἧς ὁ παραπονούμενος ἔλαβε γνῶσιν τῆς διαταγῆς ἢ τῆς ἐνεργείας ἐκ τῆς ὁποίας κρίνει ὅτι ἀδικεῖται. Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ παράπονα δὲν γίνονται δεκτά.

6. Ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω προθεσμία τῶν 15 ἡμερῶν ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἐπανυποβολὴν παραπόνων εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ παραπονούμενος δὲν ἐθεώρησεν ἑαυτὸν ἱκανοποιημένον ἐκ δοθείσης ἀπαντήσεως ἐπὶ τῶν παραπόνων τοῦ (Ἄρθρον 25 παρ. 6 καὶ 7).

Ἄρθρον 25.

Ὑποβολὴ καὶ ἐξέτασις παραπόνων.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ἐν τῇ διατυπώσει τοῦ παραπόνου του, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, ὁ παραπονούμενος ὀφείλει νὰ ἐκφράζηται μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, ἐκθέτων μόνον τὰ περιστατικὰ τὰ συνιστῶντα τὸ παράπονον του καὶ ἀποφεύγων πάντα χαρακτηρισμὸν, κρίσιν ἢ συμπέρασμα περὶ τοῦ ἀνωτέρου καλ' ὃν παραπονεῖται ἢ περὶ τῶν ἐνεργειῶν τούτου, ἔχον ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ πᾶσαν τοιαύτην ἑλλειψὶν σεβασμοῦ θέλει τιμωρηθῇ.

2. Πᾶς Διοικητὴς ὀφείλει νὰ δέχεται τὸ παράπονον παντὸς ὑφισταμένου του, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο ὑποβάλληται κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἔθρου 24, ὁπότε τὸ παράπονον ἀπορρίπτεται ἀσυζητητῇ, ὁ δὲ οὕτως ἀντικανονικῶς παραπονεθεὶς τιμωρεῖται.

Ἐὰν ὁ παραπονούμενος ἐν τῇ διατυπώσει τοῦ παραπόνου του ἐπιδεικνύῃ ἑλλειψὶν σεβασμοῦ, ὡς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἔθρου, τὸ παράπονον γίνεται δεκτὸν καὶ ἐξετάζεται, κατόπιν δὲ τιμωρεῖται ὁ παραπονούμενος διὰ τῆς τοιαύτης ἑλλειψὶν σεβασμοῦ ἢ δι' ἄλλας παραβάσεις τελουμένας διὰ τῆς ἀναρροῆς.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΠΑΡΑΠΟΝΩΝ

3. Ὁ δεχόμενος τὸ παράπονον Διοικητὴς ἐξετάζει προφορικῶς τὴν βασιμότητα αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον διαπιστώσῃ τούτην προβαίνει εἰς τὴν θεράπειαν τοῦ παραπόνου.

Ἐγγράφοι ἐξετάσεις ἐπὶ παραπόνων πρέπει ν' ἀποφεύγωνται, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι δυσχερὲς ἢ ἐξαιρετικῶς τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν ἢ ἀνεκέρειον ποινικὰ ἀδικήματα ἢ βαρεῖαι πειθαρχικαὶ παραβάσεις τιμωρούμεναι διὰ καταστατικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

4. Ἄν τὸ ὑποβληθὲν παράπονον ἀποδεικνύεται ἀβάσιμον ὁ κρίνων τοῦτο διοικητὴς ἐξηγεῖ εἰς τὸν παραπονούμενον, προφορικῶς μὲν προκειμένου περὶ ὀπλίτου, ἐγγράφως δὲ προκειμένου περὶ ἀξιωματικοῦ, ἀνθυπασιπτοῦ ἢ Μον. Ὑπαξιωματικοῦ, τοὺς λόγους τοῦ ἀβάσιμου. Ἐὰν ὁ παραπονούμενος δὲν πεισθῇ περὶ τοῦ ἀβάσιμου τῶν παραπόνων του, ἂν μὲν εἶναι ὀπλίτης δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως

παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην αὐτοῦ Ἀρχήν, ἂν δὲ εἶναι ἀξιωματικὸς ἀνθυπασπιστὴς ἢ Μον. Ὑπαξιωματικὸς δύναται νὰ ἐπανυποβάλῃ τὰ παράπονά του ἵνα προωθηθοῦν εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην Ἀρχήν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὁ κρίνας τὰ παράπονα Διοικητὴς, ὑποβάλλει εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ Ἀρχήν, τὴν περὶ παρουσιάσεως τοῦ παραπονούμενου ὀπλίτου αἴτησιν, ἢ τὴν ἀνκφορὰν παραπόνων τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἀνθυπασπιστοῦ ἢ Μον. Ὑπαξιωματικοῦ μετὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρατηρήσεων.

5. Ὁ Προϊστάμενος Διοικητὴς ἐξετάζει τὰ παράπονα καὶ ἐφ' ὅσον διαπιστώσῃ ὅτι εἶναι βέβαια τὰ θεράπει, ἂν δὲ τὰ κρίνῃ ἀβάσιμα ἐνεργεῖ ὡς ἐν παραγράφῳ 4 ἀνωτέρω. Ὁ παραπονούμενος ἂν καὶ πάλιν, δὲν πεισθῇ περὶ τοῦ ἀβασίμου τῶν παραπόνων του, δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως ταῦτα ἐξετασθῶν ὑπὸ τῆς ἀμέσως προϊσταμένης Ἀρχῆς ὅποτε ἐφαρμόζεται ἢ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ 4 διαδικασία.

6. Τὸ ἀνώτερον κλιμάκιον μέχρι τοῦ ὁποίου εἶναι δυνατόν νὰ προωθηθοῦν διαδοχικῶς τὰ παράπονα εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ παραπονούμενος δὲν πείθεται περὶ τοῦ ἀβασίμου τούτων, εἶναι :

α) Διὰ τοὺς ἀνωτάτους ἀξιωματικούς, ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

β) Διὰ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς ὁ Ἀρχηγὸς Ἐνόπλων Δυνάμεων.

γ) Διὰ τοὺς κατωτέρους ἀξιωματικούς καὶ τοὺς ἀνθυπασπιστάς, ὁ Ἀρχηγὸς Ἀεροπορίας, ἢ ἐφ' ὅσον τὸ παράπονον ἀφορᾷ εἰς τούτον, ὁ Ἀρχηγὸς Ἐνόπλων Δυνάμεων.

δ) Διὰ τοὺς Μονίμους ὑπαξιωματικούς καὶ ὀπλίτας ὁ Διοικητὴς τῆς οἰκείας Ἀεροπορικῆς Διοικήσεως.

7. Ἡ ἀπόφασις τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ προϊσταμένων εἶναι τελεσίδικος καὶ ἂν ὁ παραπονούμενος ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιμένῃ ἐπὶ τῶν παραπόνων του, τιμωρεῖται.

8. Ἡ ἐξέτασις, ἢ ἡ περαιτέρω προώθησις τῶν παραπόνων, γίνεται κατὰ προτεραιότητα εἰς τρόπον ὥστε ὁ παραπονούμενος νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν παραπόνων του ἐντὸς 20 ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ πρώτου κλιμακίου, 20 ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ δευτέρου, 30 ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου καὶ οὕτω καθεξῆς.

9. Ἡ ὑποβολὴ παραπόνων ἀκολουθεῖ αὐστηρῶς τὴν ἱεραρχικὴν ὁδόν. Ἐὰν λόγῳ ἐπελθούσης ἐν τῷ μετὰξὺ μεθεξέως, ὁ παραπονούμενος δὲν τεθῇ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀνωτέρου εἰς ὃν ἀφορᾷ τὸ παράπονον, τοῦτο προωθείται ἱεραρχικῶς μέχρι τοῦ Διοικητοῦ ὅστις προϊσταται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, τόσον τοῦ παραπονούμενου στρατιωτικοῦ ὅσον καὶ ἐκείνου εἰς ὃν ἀφορᾷ τὸ παράπονον. Ὁ Διοικητὴς οὗτος ὅφου ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὰς παρατηρήσεις τοῦ τελευταίου, ὁποφασίζει ἐπὶ τῶν παραπόνων.

ΠΕΡΒΑΣΙΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

10. Πᾶσα ὑπέρβασις ἱεραρχίας κατὰ τὴν ὑποβολὴν παραπόνων τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ πρὸς τὸν ὁποῖον ἢ διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ παραπονούμενος ὄφειλε νὰ ὑποβάλῃ τὸ παράπονον του, ὁ δὲ προϊστάμενος Διοικητὴς ἀπορρίπτει ἄνευ ἐξετάσεως τὸ παράπονον καὶ διατάσσει τὴν ὑποβολὴν του ἱεραρχικῶς.

11. Ὑπέρβασις τῆς ἱεραρχίας ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς παραπονούμενους ὅταν οὗτοι, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν παραγράφῳ 8 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προθεσμιῶν, οὐδεμιᾶς ἐτυχον ἀταντήσεως ἐπὶ τῶν παραπόνων των. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ παραπονούμενος δύναται ν' ἀπευθυνθῇ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἀρχήν, τὴν ἀμέσως προϊσταμένην τῆς μὴ ἀπαντήσεως, ὅφειλε ὅμως νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἐνέργειάν του ταύτην εἰς τὴν μὴ ἀπαντήσαν Ἀρχήν. Ἐὰν παραλείψῃ νὰ πράξῃ τοῦτο τιμωρεῖται ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς ταύτης.

12. Κατὰ τὰς Διοικητικὰς ἐπιθεωρήσεις, ὁ ἐπιθεωρῶν δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἀπ' εὐθείας οἰονδήποτε παράπονον ἢ αἴτησιν ἀξιωματικοῦ, ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ὀπλίτου, ἐξαιρέσει τῶν παραπόνων ἐφ' ὧν ἔχει ληφθῇ τελεσίδικος ἀπόφασις (παραγράφος 6, ἀνωτέρω).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 26.

Εὐθύνῃ διὰ τὴν τήρησιν τοῦ παρόντος.

1. Ἀπαντες οἱ Διοικηταὶ καθ' ὅλην τὴν κλίμακα τῆς ἱεραρχίας καθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Διαταγαὶ ἢ ὁδηγίαι ἐκδιδόμεναι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ πρέπει νὰ διέπωνται ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν τούτων.

3. Οἱ Ἀξιωματικοὶ δεόν νὰ ἐρμηνεύουν τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς λογικῆς, με ὁδηγὸν τὸ συμφέρον τῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι αὐταὶ δὲν παρέχουν περιθώριον δι' ἐξαιρέσεις.

Ἄρθρον 27.

Ἰσχύς.

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει δι' ἅπαντας τοὺς στρατιωτικούς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς Μονάδας καὶ Ὑπηρεσίας τῆς Ε.Α., εἰς Νομικὰ Πρόσωπα καὶ Ὁργανισμοὺς ἐξαρτωμένους ἐκ τῆς Ε.Α., ὡς καὶ εἰς οἰονδήποτε Πολιτικὴν Ὑπηρεσίαν.

2. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας καταργοῦνται τὰ ἔθροια 5,6,10,11,12, 13,14,15,16,17,18,19 καὶ 44 τοῦ Κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Μονάδων καὶ Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀεροπορίας (ΑΕ 94/1964) ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἐτέρου Κανονισμοῦ ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1976

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΞΙΤΣΑΣ

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΞΙΤΣΑΣ